

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1983- 1984

Nr. 5

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

3 JANUARI 1984

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	177
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	178
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg	187
H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting	188
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	188
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	194
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	195
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	196
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	196
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden	197
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	197
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	198
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	199

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 13
van 19 december 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK

ECC- Tennistornooi — Subsidiëring

Het ECC-Tennistornooi te Antwerpen bereikt onmiskenbaar een groot publiek. De jongste weken doen steeds meer geruchten de ronde over financiële eisen, gesteld door de organisatoren, om enkele top-vedettes nóg meer miljoenen te kunnen betalen.

Het is belangrijk te weten of, en in welke mate, openbare middelen werden/worden aangewend of toegezegd voor dit initiatief.

De geachte Minister gelieve mij dan ook mede te delen of, en zo ja voor welke bedragen, zijn diensten en/of onder zijn gezag of toezicht staande instellingen in 1983 dit tornooi hebben gesubsidieerd.

Welke bedragen werden voor 1984 toegezegd?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In de door het geachte lid bedoelde manifestatie is de Vlaamse Gemeenschap, ten laste van de begroting van economie, tussengekomen met een bedrag van 480.000,- F voor de kosten van realisatie van de promotiegeneriek voor de TV-uitzendingen.

De bedoelde generiek bevatte een cultuur-historische en industriële voorstelling van Vlaanderen. Ze werd uitgezonden in alle deelnemende landen, daaronder begrepen de VSA, Japan, Hong Kong, Korea, Taiwan, enz.

Voor 1984 is geen enkele toezegging gedaan.

Vraag nr. 14
van 14 december 1983
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Ondernemingen met overheidssteun — Tewerkstelling van minder- validen

Voor het Vlaamse landsgedeelte bestaat de regeling dat bedrijven, die overheidssteun genieten, de verplichting op zich nemen om een aantal werknemers aan te werven binnen een bepaalde termijn.

Voor deze aanwervingen is een percentage voorbehouden voor minder-validen.

Graag vernam ik nadere inlichtingen omtrent de toepassing van deze maatregelen voor de jaren 80, 81 en 82:

1. hoeveel bedrijven met overheidssteun opgericht werden waar een clause voor aanwervingen van personeelsleden (o.m. gehandicapten) werd voorzien ;
2. hoeveel aanwervingen uitgevoerd werden en hoeveel procent van deze aanwervingen gehandicapten waren;
3. of er in sommige gevallen **afwijkingen** worden toegestaan inzake de maatregel voor aanwerving van minder-validen.

Antwoord

De verplichting tot verhoging of behoud van de werkgelegenheid die bij het toekennen van overheidssteun voor investeringen aan de ondernemingen wordt opgelegd, is in de richtlijnen ter zake niet nader gedefinieerd en wordt dus door de ondernemingen uitgevoerd, rekening houdend met de kwalifikaties die voor de goede werking van de onderneming vereist zijn.

Voor de toepassing van de expansiewetten van 1959, 1970 en 1978 werden respectievelijk volgende investeringen gesteund en daaruit voortvloeiende arbeidsplaatsen genoteerd :

	gesteunde investeringen (in miljard frank)	nieuwe arbeidsplaatsen
1980	60,8	16.487
1981	71,4	10.901
1982	70,3	8.222

Vraag nr. 15
van 19 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Overheidsbesturen en logistieke besturen — Coördinatie

De nota van de Vlaamse Executieve van 20 december 1982 voorziet in de oprichting binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van overheidsbesturen en logistieke besturen.

De beleidsstructuur die meer bepaald ten dienste van de Minister van leefmilieu en waterbeleid staat is de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu. De logistieke eenheid die tevens bepaalde bevoegdheden in deze sector draagt is de Algemene Technische Dienst. In de bestuursmemorialen van verscheidene provincies werd een achteraf omstreden samenwerlcingsovereenkomst gepubliceerd. Voor de buitenwereld is het derhalve moeilijk nog uit deze situatie wijs te geraken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoe de optie van de Executieve inzake de taakverdeling tussen deze besturen (beleid en uitvoering gerealiseerd en geëerbiedigd wordt).

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

In antwoord op de gestelde vraag kan ik het geachte lid hierbij mededelen dat er op basis van de beslissingen van de Vlaamse Executieve van 22 december 1982 en van 26 oktober 1983 onlangs een taakverdeling werd vastgelegd tussen de verticale besturen en de Algemene Technische Diensten. Tevens werd de te volgen procedure geregeld voor de afwikkeling van de desbetreffende dossiers. De nieuwe regeling treedt in voege met ingang van 1 januari 1984.

IC. POMA
**VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
 EXECUTIEVE
 GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 16
 van 7 november 1983
 van de heer F. PIOT**

Programmareeks „ De Nieuwe Orde ” — Overname door de RTBF

De BRT blijkt een overeenkomst te hebben gesloten met de RTBF met het oog op de uitzending door de Franstalige Belgische Televisie van de programmareeks „ De Nieuwe Orde ”.

Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen of een integrale uitzending van bedoelde programmareeks overeengekomen werd ?

Mag ik tevens van de Minister vernemen of hij niet de mening toegedaan is dat, bij overname van het programma door een andere zender, de voorafgaande instemming moet bekomen worden van de personen die voor het BRT-programma verklaringen hebben afgelegd ?

Werd daartoe reeds met de betrokken personen contact opgenomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de RTBF op haar verzoek van de BRT toestemming gekregen heeft om de TV-reeks „ De Nieuwe Orde ” uit te zenden in een Franstalige versie die door de maker van de reeks, de heer M. De Wilde, zal worden gepresenteerd. De reeks zal integraal worden uitgezonden. Onder omroeporganisaties is het gebruikelijk programma's en interviews uit te wisselen zonder dat van de geïnterviewden hiervoor een bijkomende toestemming wordt gevraagd.

**vraag nr. 17
 van 7 november 1983
 van de heer F. PIOT**

BRT — Publikatie van de teksten „ De Nieuwe Orde ”

Naar vroeger verstrekte mededelingen zou de BRT in de herfst 1983 de integrale teksten publiceren van de televisieprogramma's „ De Nieuwe Orde ”. **Zulks** werd herhaaldelijk omgeroepen tijdens de uitzending

van bedoelde programma's in het voorjaar, en de geïnteresseerde kijkers werden ertoe uitgenodigd vooraf in te schrijven door storting van een bedrag van 535 fr. op rekening van de BRT.

In dato van 20 oktober 1983 werd echter door de directie van de Instructieve Omroep aan de betrokkenen gemeld dat „ de BRT besloten heeft de integrale teksten van de televisieprogrammareeks „ De Nieuwe Orde ” niet uit te geven ”.

Mag ik van de Voogdijminister het volgende vernemen ?

1. Door welk orgaan in de BRT-instelling werd bedoelde „ laattijdige beslissing ” getroffen en heeft de vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister van cultuur ter zake een bepaalde stelling ingenomen ?

2. Om welke redenen werd deze beslissing getroffen ?

Was er gebrek aan belangstelling vanwege het publiek? Kan de geachte Minister medelen hoeveel inschrijvingen bij voorafbetaling genoteerd werden ?

Werd de vrees gekoesterd dat de bezwaren die voorheen geopperd werden ten opzichte van de eigenlijke uitzendingen (gebrek aan objectiviteit, eenzijdige benadering, onverantwoord amalgaam van zeer diverse instanties en situaties, lichtzinnig gebruik van het TV-medium) een nieuwe voedingsbodem zouden vinden in de gedrukte teksten ?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. Tijdens haar vergadering van 12 september 1983 heeft de Vaste Commissie van de BRT beslist de integrale teksten van de programmareeks „ De Nieuwe Orde ” niet uit te geven.

De regeringscommissaris heeft in deze beslissing geen bepaalde stelling ingenomen.

2. Er werden 1.892 exemplaren bij voorafbetaling besteld. De beslissing om de teksten niet uit te geven werd genomen op grond van een juridisch advies van Professor Dassel en de beschouwingen van de Dienst Rechtszaken en Geschillen van de BRT i.v.m. de persoonlijkheidsrechten van de geïnterviewden.

**Vraag nr. 18
 van 7 november 1983
 van de heer L. VANVELTHOVEN**

Vlaamse auteurs — Vertalen en uitgeven van werken

Wanneer buitenlandse uitgevers belangstelling vertonen voor het vertalen en uitgeven van werken van Vlaamse auteurs kunnen zij zich wenden tot het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking en/of tot de Stichting voor Vertalingen in Amsterdam.

Mij komt het voor dat beide instanties zich ter zake op hetzelfde terrein bewegen.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende

1. Welke werken van Vlaamse auteurs werden er sinds 1980 vertaald en uitgegeven, onder auspiciën enerzijds van het Commissariaat-generaal en anderzijds van de Stichting?

Gelieve de namen van de auteurs en de werken evenals de uitgeverij mede te delen gerangschikt per jaar.

2. Welke tegemoetkomingen werden er door het Secretariaat-generaal verleend? Gelieve per werk mede te delen:

- a) vertaalkosten,
- b) kosten inzake afname van werken,
- c) andere kosten.

3. Welke subsidies werden in 1980, 1981, 1982 en 1983 uitgekeerd of voorzien voor de Stichting voor Vertalingen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

Punt 1. Het Commissariaat-generaal is operationeel vanaf 01.07.1982.

Sedert die datum subsidieert het Commissariaat-generaal de „ Stichting ter bevordering van de vertaling van Nederlands letterkundig werk “. De doelstelling van deze Stichting is de kennis van de Nederlandse letterkunde buiten het Nederlandse taalgebied te bevorderen.

Noch het Commissariaat-generaal, noch de vermelde Stichting geven zelf letterkundig werk uit. Het Commissariaat-generaal subsidieert, terwijl de Stichting op basis van deze subsidies (1/3 van de kosten) en van de Nederlandse bijdrage (2/3 van de kosten) voor de nodige steun zorgt ter vertaling van Nederlandstalige werken en ter publikatie door derden.

Aan het geachte lid wordt rechtstreeks een overzicht van de Vlaamse werken aldus vertaald en uitgegeven in 1980, 1981 en 1982 overgemaakt.

Gespreid over deze 3 jaren betekent dit dat in totaal 102 vertalingen werden verricht (zonder bloemlezingen) waaronder 24 Vlaamse werken en 78 Nederlandse of respectievelijk : 23,5 % en 76,5 %.

Punt 2 en 3. Zoals reeds werd medegedeeld komt het Commissariaat-generaal tussen via een globale subsidie aan de Stichting vertalingen, subsidie die tot medio 1982 werd verstrekt via de dienst Internationale Culturele Betrekkingen van het Ministerie van Nederlandse Cultuur.

Het betreft voor 1981: 1.700.000 fr
1982: 2.600.000 fr
1983: 2.600.000 fr

Aangezien het steeds om een globale subsidie gaat, is het ons niet mogelijk de gegevens per werk te verstrekken.

Per werk wordt dus geen specifieke toelage gegeven.

Voor de subsidie voor 1983 werd een voorschot verstrekt van 2.000.000 fr. Het restant van 600.000 fr wordt gestort na goedkeuring van de afrekening ter zake.

Wanneer het Commissariaat-generaal het jaarverslag ontvangt voor 1983 zal u de Vlaamse participatie onmiddellijk worden meegedeeld.

vraag nr. 19 van 7 november 1983 van de heer W. SEEUWS

BRT — Niet-publikatie van de teksten „ De Nieuwe Orde ”

Zoals ongetwijfeld zeer veel andere belangstellenden tekende ik in op de aangekondigde publikatie van de integrale teksten van de televisie-programmareeks „ De Nieuwe Orde”.

Groot was dan ook mijn verwondering én mijn teleurstelling toen ik een niet-gedateerd schrijven ontving van de bestuursdirecteur Instructieve Omroep van de BRT, met de droge vermelding dat zij tot haar spijt moet melden „dat de BRT besloten heeft de integrale teksten van de televisie-programmareeks „ De Nieuwe Orde ” niet uit te geven “.

Graag vernam ik dan ook antwoord op de volgende vragen.

1. Wie is in onderhavig geval „ de BRT “?
Is dat de Raad van Beheer, het Directiecomité, de Administrateur-generaal, of wie dan wel ?
2. Kan de geachte Minister mij de gemotiveerde redenen laten weten van deze voor de geschiedschrijving spijtige beslissing ?
3. Is het niet aangewezen dat de geachte Minister deze beslissing ongedaan maakt door, zo nodig, de noodzakelijke middelen ter beschikking te stellen ?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. Tijdens haar vergadering van 12 september 1983 heeft de Vaste Commissie van de BRT beslist de integrale teksten van de programmareeks niet uit te geven.
2. Deze beslissing werd genomen op grond van het juridisch advies van Professor Dassel en de beschouwingen van de Dienst Rechtszaken en Geschillen van de BRT i.v.m. de persoonlijkheidsrechten van de geïnterviewden.
3. Voor zover het geachte lid meent dat de noodzakelijke (financiële ?) middelen ontoereikend waren, acht ik het niet nodig de beslissing ongedaan te maken vermits een zuiver juridisch bezwaar aan de basis ligt van de door de Raad van Beheer getroffen beslissing.

Vraag nr. 22
van 7 november 1983
van de heer W. KUIJPERS

Provinciale en centrale plaatsnaamgevingscommissies
 — *Samenstelling*

1. Mag ik voor elk der provinciale en de centrale plaatsnaamgevingscommissies de samenstelling vernemen, alsmede de wetenschappelijke omschrijving van de betrokkenen en door wie ze voorgedragen werden ?
2. Mag ik inzonderheid vernemen of er voldoende toponomisten zetelen in de centrale commissie? Zo neen, waarom niet?
3. Werden bij de samenstelling van deze commissie de Cultuurpactvoorschijn, die de aanwezigheid van iedere filosofische strekking waarborgen, gevolgd ?
 - a) Zo ja, weet de geachte Minister dan niet dat door deze procedure te volgen wetenschappelijk-bekwame kandidaten — die zich niet in deze voor dergelijke opdracht wensten te „bekennen” — verloren gaan ?
 - b) Kan de geachte Minister met de hieruit verder groeiende politisering van wetenschappelijke commissies instemmen ? Zo neen, welke maatregelen zal hij ter zake nemen ?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag laat ik het geachte lid rechtstreeks de lijsten geworden van de provinciale en centrale plaatsnaamgevingscommissies.

Alle partijen — ook deze waartoe het geachte lid behoort — hebben steeds aangedrongen opdat de bepalingen van de Cultuurpactwet en het -decreet zouden geëerbiedigd worden.

Ik heb dan ook aan de onderscheiden partijinstanties gevraagd kandidaten af te leveren die ter zake technisch bevoegd zijn.

Ik meen dat een goede werking van deze commissie niet onverenigbaar is met een samenstelling op basis van het Cultuurpact.

Vraag nr. 32
van 17 november 1983
van de heer F. PIOT

BRT-gebouw te Brussel — Verdelging van vogels die op de daken neerstrijken door aanbrengen van valstrikken en vogellijm

In de jongste aflevering van het tijdschrift van de Maatschappij voor dierenbescherming *Veeweyde* wordt de aanklacht geuit, — met een foto gestaafd — dat op de daken van de gebouwen der BRT aan de Reyerslaan te Brussel, valstrikken en vogellijm zouden aangebracht zijn om de vogels die erop neerstrijken te verdelgen.

Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen welke maatregelen hij genomen heeft om een einde te stellen aan dergelijke handelswijze die moeilijker anders dan als wreedheid jegens de dieren kan gekwali-

ficeerd worden, gezien de lange en pijnlijke doods-
 trijd die er voor de getroffen dieren uit volgt.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat om de ongemakken te beperken die de duiven in de BRT-gebouwen aan de Reyerslaan veroorzaken, uitsluitend wordt gewerkt met technieken die in overleg met deskundigen tot stand zijn gekomen. Gespecialiseerde firma's vangen de duiven; er worden netten gehangen; nesten worden weggenomen; en op sommige plaatsen worden samendrukbare gummiachtige stroken kunststof aangebracht. Deze stroken maken het de duiven moeilijk om op die plaatsen te gaan rusten. Ze kleven echter niet. Er wordt ook geen gebruik gemaakt van vogellijm.

Dat is wat de BRT doet.

Het gebouwencomplex aan de Reyerslaan is evenwel voor de helft eigendom van de RTBF en het is mogelijk dat daar andere methoden worden gebruikt.

vraag nr. 39
van 17 november 1983
van de heer A. DE BEUL

Vlaams Cultuurleven te Antwerpen — Archief en Museum

Tijdens de viering van het vijftigjarig bestaan van het AMVC op 4 november jl. werd door conservator Ludo **Simons** gewezen op de benarde financiële toestand van de instelling, waarvan de lasten tot op heden uitsluitend door de stad Antwerpen worden gedragen.

Gelet op de slechte financiële situatie van deze stad is de normale werking en zelfs het voortbestaan van het AMVC niet eens verzekerd.

De 50 jaar werking van het AMVC bewijst dat deze instelling functioneert ten bate van gans de Vlaamse Gemeenschap en niet alleen voor de stad of de agglomeratie Antwerpen.

Meent de geachte Minister derhalve niet dat het voor hem een dwingende plicht is het AMVC ter hulp te komen.

Graag vernemen wij dan ook welke maatregelen de Minister ter zake gaat nemen.

Antwoord

Ik kan aan het geachte lid meedelen dat ik overtuigd ben van het belang van het Archief en Museum voor het Vlaams Cultuurleven van Antwerpen voor de gehele Vlaamse Gemeenschap.

Voor alle stedelijke musea van Antwerpen wordt de jaarlijkse toelage globaal berekend. Binnen de beperkte kredietmogelijkheden wordt deze toelage voor 1983 verhoogd.

Het college van burgemeester en schepenen kan — naargelang van de specifieke noden van de musea — vrij deze toelage verdelen.

In 1982 mocht hoger vermeld museum genieten van een ruime toelage voor de educatieve uitbouw van de deelcollectie „Tussen beide Wereldoorlogen”.

vraag nr. 41

van 17 november 1983

van de heer O. VAN OOTEGHEM

Protocol tussen de Vlaamse en de Franse Cultuurministers en het BOIC

In het antwoord op mijn vraag nr. 234 stelt de geachte Minister :

1. het protocol met BOIC en de Franse Gemeenschap zou geen overeenkomst zijn;
2. de Vlaamse Gemeenschap zou door deze protocol-bepalingen haar zelfstandigheid niet prijsgeven ;
3. het protocol doet geen afbreuk aan de bevoegdheidstoewijzing van de Vlaamse Gemeenschap.

A. Wil de geachte Minister mij mededelen in verband met 1°, in hoeverre de punten 3.1. en 4.4. van het protocol ooit een andere draagwijdte kunnen hebben dan die van een wedenijds verbintenis? Hoe het stuk dan ook geheten wordt, een tekst met wederzijdse verbintenissen is in se een overeenkomst. Op welke grond ziet de geachte Minister de mogelijkheid om daar door een andere benaming een andere uitleg aan te geven?

B. Wil de geachte Minister mij mededelen in verband met 2°, wat er dan nog meer nodig is om de zelfstandigheid van de Vlaamse Gemeenschap prijs te geven ? Runt 3.1. stelt duidelijk dat er nog nationale problemen kunnen zijn en dat ze in gezamenlijk overleg met BOIC en Franse Gemeenschap zullen worden bestudeerd, dus niet uitsluitend door de bevoegde instanties van de Vlaamse Executieve. Wat moet er nog worden aan toegevoegd om de Vlaamse Executieve over Vlaamse sportaangelegenheden — want er kunnen er geen andere uiteraard meer zijn — niet alleen te laten beraadslagen ?

C. Wil de geachte Minister in verband met 2° mij mededelen in hoeverre de zelfstandigheid van de Vlaamse Executieve niet beknot zou worden in een document waarin het heet (4-5) dat een privaatrechtelijk orgaan het oordeel van de administratie kracht zal bijzetten ? Moeten de Vlaamse overheidsorganen uitgerekend door het BOIC nog kracht bijgezet krijgen ?

D. Wil de geachte Minister, in verband met 3°, mij mededelen in hoeverre punt 4.4. geen afbreuk doet aan de bevoegdheidstoewijzing van de Vlaamse Gemeenschap, als in een duidelijke overeenkomstformule wordt gesteld dat geen aanvragen tot subsidieverlening in aanmerking zullen kunnen worden genomen dan de door het privaatrechtelijke BOIC ingediende? Wordt de Vlaamse Gemeenschap dan niet door de overeenkomsten van haar ministers afhankelijk van het Belgische Olympisch en Internationaal Comité? Afhankelijk dus van het unitaire België én van een buitenlands representatieorgaan, of betekenen de woorden „ enkel... in aanmerking worden genomen ” in een protocol wat anders dan... een overeenkomst ?

E. Wil de geachte Minister mij mededelen op welke grond aan een privaatrechtelijke instelling zulk monopolie tot surpatie van de openbare macht kan worden toegekend ?

F. Wil de geachte Minister mij mededelen op welke grond in betrekkingen tussen de Vlaamse Gemeenschap en de verenigingen als het BOIC deze laatste niet de geadmistreerden zouden zijn, maar wel de atleten ?

G. Is de geachte Minister niet van oordeel dat het ondertekenen van zulk protocol en het betwisten van zijn onmiskenbaar karakter van overeenkomst, erop zou kunnen wijzen dat de Vlamingen met een paar handige knepen uit de handen kan worden gehaald wat hen nog maar pas is toegewezen als bevoegdheid? Vindt hij, gelet op bovenstaande punten, niet dat het protocol met het BOIC en de Franse Gemeenschap door de Vlaamse Gemeenschap uit zelfrespect onmiddellijk moet worden ingetrokken ab initio ?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen :

A. 1. In punt 3.1 van het protocol is er sprake van het „ bestuderen in gezamenlijk overleg van bepaalde problemen ”. Het is duidelijk dat dergelijke afspraak geen eigenlijke verbintenis kan inhouden of althans bij eventuele niet-naleving niet (contractueel) afdwingbaar is. Overigens kan er hierbij op gewezen worden dat omtrent de wijze, (meerderheid tegen minderheid, consensus...) en de gevolgen (al dan niet verbindend voor de betrokken partijen) van het overleg in dit protocol niets bepaald werd. Het ligt daarenboven voor de hand dat in de mate dat dit gezamenlijk overleg tot concrete positieve resultaten leidt welke, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, een decretaal of reglementair optreden vereisen hiertoe de nodige maatregelen dienen getroffen te worden door de daartoe bevoegde organen van de Vlaamse Gemeenschap. Uiteraard blijven alsdan deze bevoegde organen volkomen vrij in het uitoefenen van hun bevoegdheid (dus ook om niet op een of andere wijze reglementerend op te treden). Het hogervermeld overleg kan dus nooit voor gevolg hebben dat de Vlaamse Raad of de Vlaamse Executieve door de resultaten van dit overleg zouden zijn gebonden.

Betreffende punt 4.4. van het protocol kan ik de volgende toelichting verstrekken: het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportvereniging voorziet geen subsidiëring voor de deelname aan internationale competities (zie artikel 12). In het kader van dit decreet kan de Vlaamse Gemeenschap derhalve de deelname aan, in casu, Olympische Spelen, wereldspelen en Olympische Spelen voor minder-validen niet subsidiëren. Dit is echter wel mogelijk op basis van het KB van 28 april 1965 tot regeling van de toe-

kenning **voor** de activiteiten die de propaganda ten gunste van de lichamelijke opvoeding en de sport dienen (BS 4.6.1965). In dit KB is er sprake van subsidiëring van, o.m. „de deelneming aan internationale manifestaties, zoals Olympische Spelen, lingiaden, jamborees, van nationale afvaardigingen die het prestige van België kunnen verhogen ” (art. 1,2^o, a).

In principe zouden voor b.v. deelname aan Olympische Spelen, subsidies kunnen aangevraagd worden door zowel de erkende landelijke georganiseerde sportverenigingen, de nationale sportbonden als het BOIC; het KB van 28 april 1965 bepaalt immers niets specifiek omtrent de rechthebbende op toelagen (dit in tegenstelling tot het decreet van 3 maart 1977 dat alleen de betoelaging mogelijk maakt van landelijke georganiseerde sportverenigingen). Vermits de deelname aan, o.m. de Olympische Spelen, geschiedt via de diverse nationaal georganiseerde olympische comité's en vermits voor één enkele en zelfde activiteit men niet zowel de erkende landelijk georganiseerde sportvereniging, de nationale bond als het BOIC kan betoelagen, ligt het ook voor de hand dat de aanvraag tot betoelaging uitgaat vanwege het BOIC. Dit is een reeds sinds jaren bestaande praktijk. Daarom ook wijzigt punt 4.4. van het protocol niets aan de sinds jaren bestaande toestand of praktijk

- B. Zoals in het antwoord d.d. 20 september 1983 reeds gesteld doet het protocol op geen enkel vlak afbreuk van bestaande, aan de Vlaamse Gemeenschap toegewezen, bevoegdheden en aan de van kracht zijnde reglementeringen. Het feit dat de Vlaamse Gemeenschap, via de ABB-Commissie deelneemt aan een gezamenlijk overleg en studie beperkt in genedele de bevoegdheid van de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve i.v.m. de in punt 3.1 van het protocol vermelde problemen.
- C. Het punt 4.5 en 5 van het protocol heeft geenszins voor gevolg dat de Vlaamse Gemeenschap gebonden zou zijn door de door het BOIC gedane voorstellen.
- Bovendien verbiedt geen enkele wettelijke of reglementaire bepaling het de overheid om bij het nemen van beslissingen ook rekening te houden met adviezen, voorstellen of aanbevelingen van privaatrechtelijke organisaties.
- D. Zie punt A.
- E. Zoals in het antwoord d.d. 20 september 1983 reeds gesteld zijn zowel de Vlaamse Gemeenschap als de Franse Gemeenschap, in de huidige stand van zaken, aangewezen op een of andere vorm van samenwerking met het BOIC. Van monopolie kan er, althans op het nationaal vlak, dan ook geen sprake zijn.
- F. Algemeen gesteld kunnen uiteraard in zake, onder meer de sport zowel de (sport) verenigingen als het BOIC en de atleten, ten opzichte van de Vlaamse Gemeenschap als „geadministreerden” aanzien worden; doch de vraag nr. **234 van 27** juni 1983 gold een specifieke situa-

tie waarop door mij op 20 september 1983 een specifiek en concreet antwoord werd gegeven.

- G. Ik deel deze mening niet en acht de actuele **procedure** dan ook de meest wenselijke om de belangen van de Vlaamse topsportbeoefenaars op olympisch niveau veilig te stellen.

Vraag nr. 42
van 17 november 1983
van de heer J. SOMERS

Eghleghemmeer te Hombeek-Mechelen — Passende infrastructuur

Het Eghleghemmeer, gelegen in de nabijheid van de Zenne te Hombeek-Mechelen, wordt beheerd door BLOSO.

Het gebied rond het meer wordt door de bewoners van Mechelen en vooral Hombeek gebruikt als wandelzone. De prachtige omgeving nodigt immers uit tot passieve recreatie. Evenwel ontbreekt er elke infrastructuur om dit te bevorderen.

Mogen wij de geachte Minister vragen welke maatregelen hij zal treffen om de passende uitrusting voor passieve recreatie te voorzien en of hij ondermeer bereid is BLOSO te venoeken om b.v. rustbanken en wandelpaden te laten aanbrengen rond het meer?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen :

Het Eghleghemmeer te Hombeek-Mechelen wordt inderdaad beheerd door de Administratie voor Sport en Openlucht recreatie.

Dit domein was eigendom van de Belgische Staat, maar werd bij KB van 29.07.1983 overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap, samen met negen andere watervlakken.

Een bijzondere werkgroep binnen de Vlaamse Executieve is ermee belast voor al deze watervlakken de bestemmingen te bepalen.

Zo zal, naast een inventarisatie van alle gegevens, voor elk watervlak in een ruime omgeving een structuurplan worden opgemaakt, waarbij alle belanghebbenden zullen geconsulteerd worden.

Ik zal dan ook niet nalaten het BLOSO, dat in de bijzondere werkgroep vertegenwoordigd is, opdracht te geven rekening te houden met de wensen van het geachte lid **om** passende uitrusting voor passieve recreatie te voorzien, zoals het laten aanbrengen van rustbanken en wandelpaden rond het meer.

Vraag nr. 43
van 17 november 1983
van de heer J. DE MOL

Uitnodigingen „De Brakke Grond” Amsterdam — Vermeldingen

De adresseerbladzijde van de tweemaandelijks verschijnende uitnodigingen voor manifestaties in het

Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond te Amsterdam maakt een warrige indruk.

Graag vernam ik van de geachte Minister waarom het nodig geacht wordt hier niet minder dan drie plaatsnamen te vermelden (Gent, Brussel, Amsterdam).

Tevens zou ik willen vernemen of het de bedoeling is van de vermelding „Gemeenschapsminister van cultuur K. Poma” aan het Nederlands publiek duidelijk te maken dat de Vlaamse Gemeenschap een staatscultuur wil promoveren.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

Het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking geeft t.n.v. het Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond te Amsterdam een gedrukte periodieke publikatie uit onder de titel „uitnodiging”.

Deze publikatie wordt in Vlaanderen gedrukt en op 3 verschillende manieren verspreid.

1. Voor de adressen in België gebeurt de verzending via de beschermde werkplaats „De Merel” te Merelbeke die mede instaat voor het plooiwerk.

Aangezien de vzw de Merel instaat voor de automatische frankering teneinde te kunnen genieten van het bijzonder tarief voor „Gedrukte Periodieke Publikaties” werd op 24 maart 1983 bij de Regie der Posterijen — Directie Gent een zogenaamd GPP-nummer aangevraagd en bekomen binnen de gestelde voorwaarden.

Voor het binnenland is aldus duidelijke vermelding van Gent X met het GPP-nummer alsook het adres van de verantwoordelijke uitgever te Brussel vereist.

2. Voor de adressen in Nederland wordt een onderscheid gemaakt tussen de zogenaamde stadspost, (d.i. een besteldienst voor de agglomeratie Amsterdam) en de rest van Nederland. Deze laatste zendingen worden vanuit Amsterdam verstuurd als „betaald drukwerk”. Daartoe is uiteraard de adresvermelding van het Vlaams Cultureel Centrum noodzakelijk. Vandaar de vermelding Amsterdam.

Wat de vermelding „Gemeenschapsminister van cultuur” betreft is het de bedoeling, aangezien het hier duidelijk om uitnodigingsdrukwerk gaat, deze uitnodiging als dusdanig te personaliseren en derhalve te laten uitgaan van de bevoegde minister.

Vraag nr. 45

van 18 november 1983

van de heer L. VANVELTHOVEN

Limburgs beroepsgezelschap Ensemble — Toepassing theaterdecreet

Naar verluidt heeft Limburg er een nieuw beroepsgezelschap, „Ensemble” bijgekregen.

Volgens ingewijden is dit echter niet zo, omdat het nieuw Limburgs gezelschap in de werkelijkheid een samengaan is van „Raamtheater” en „Bent”, beide uit de provincie Antwerpen afkomstig.

De Raad van Advies voor de toneelkunst zou het nuttig geoordeeld hebben om van de nieuwe groep een Limburgs gezelschap te maken, teneinde op deze manier het tekort aan gesubsidieerde beroepsgezelschappen op te lossen, voor wat Limburg betreft, en Antwerpen te ontlasten van twee gesubsidieerde gezelschappen.

Graag vernam ik ter zake:

1. of deze gang van zaken kan bevestigd worden;
2. of op deze wijze het theaterdecreet wel op de juiste wijze wordt toegepast, aangezien voor Limburg bestemde kredieten niet naar een reëel Limburgs gezelschap gaan;
3. op welke wijze de geachte Minister aan de voor Limburg discriminerende toestand een einde zal maken.

Antwoord

1. Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat bij besluit van de Vlaamse Executieve van 28 juli 1983 de vzw Ensemble als spreidingsgezelschap erkend en gesubsidieerd wordt voor het seizoen 1983-1984.

Het beroepstoneelgezelschap Ensemble is ontstaan uit de fusie van de vzw Raamtheater te Antwerpen en de vzw Bent te Kasterlee.

De maatschappelijke zetel van de nieuwe vzw is gevestigd op het adres : Kipdorpstraat 41 te Bree (Limburg).

Er kan dus wel degelijk sprake zijn van een nieuw Limburgs beroepstoneelgezelschap erkend als spreidingsgezelschap met Bree als thuishaven.

2. en 3. In het theaterdecreet is er echter geen sprake van om de gezelschappen te erkennen en te subsidiëren per provincie, zodat hier voor Limburg geen discriminerende toestand kan ontstaan.

Vraag nr. 46

van 23 november 1983

van de heer J. DESSEYN

Erkenning als hotel of pension — Veiligheidsvereisten

Bij onderzoek van de aanvragen om erkenning als hotel of pension, eist het CGT een brandweerverslag, om te oordelen of voldaan wordt aan de veiligheidsvereisten waarvan sprake in art. 4 van het KB van 17 juli 1964.

Normen of voorschriften, die precies bepalen waarvan deze logiesbedrijven inzake brandpreventie moeten beantwoorden, bestaan echter nog steeds niet.

Dit schept een bestendige toestand van rechtsonzekerheid. De **bevoegde** brandweercommandanten zijn verplicht op eigen beroepservaring te steunen. Zij

kunnen geen oordeel vellen of de opgelegde aanpassingswerken zullen volstaan.

De betrokken exploitanten worden zodoende soms met belangrijke uitgaven geconfronteerd. Zij lopen bovendien het risico dat de nog uit te vaardigen wettelijke beschikkingen hen opnieuw zware aanvullende lasten zullen opleggen of dat bepaalde werken zullen moeten worden overgedaan.

Het blijkt dat alle betrokken instanties reeds uitvoerig advies hebben verstrekt over ontwerpen van teksten

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. hoever de werkzaamheden zijn gevorderd om het passend ontwerp van decreet op te stellen;
2. wanneer de indiening van het ontwerp in de Vlaamse Raad mag verwacht worden.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het ontwerp van decreet op de logiesverstrekkende bedrijven thans in bespreking is in de Commissie van Cultuur van de Vlaamse Raad.

Na goedkeuring van het decreet zullen de passende uitvoeringsbesluiten worden genomen, waaronder dit op het vaststellen van de voorwaarden inzake brandbeveiliging.

vraag nr. 47 van 23 november 1983 van de heer J. VALKENIERS

Hallerbosmuseum — Openingstermijn

Waarom kan het museum van het Hallerbos niet gans het jaar geopend zijn ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat het Museum van het Hallerbos niet wordt beheerd door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het is dan ook ongebruikelijk dat de Minister van Cultuur deze beheersorganisatie zou verantwoorden.

Vraag nr. 49 van 23 november 1983 van de heer A. DIEGENANT

Erkende landelijke sportfederaties — Wedden van personeelsleden

Op basis van het decreet van 2 maart 1977 worden de wedden van personeelsleden aangeworven door de erkende landelijke sportfederaties gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Mag ik de geachte Minister vragen me te willen mededelen per sportfederatie - toestand op 1 september 1983 — het aantal van de personeelsleden voor wie een weddetoelage wordt uitgekeerd, het einddiploma behaald door elk van hen en tevens te specifi-

cieren of het gaat over een voltijdse of deeltijdse opdracht.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat wegens de omvang van de op te zoeken gegevens, het antwoord rechtstreeks aan hem zal overgemaakt worden.

Vraag nr. 50 van 23 november 1983 van de heer M. CAPOEN

Stedelijke musea te Kortrijk — Toepassing Cultuurpact

In de stad Kortrijk zijn er drie stedelijke musea, m.n. het Museum voor Oudheidkunde en Sierkunst, het Museum voor Schone Kunsten en Het Vlasmuseum.

Deze culturele infrastructuur hangen af van de stedelijke overheden en worden bestuurd door zogenaamde commissies.

In geen enkele van deze commissies zijn alle ideologische en filosofische strekkingen betrokken bij het bestuur.

Voor het Vlasmuseum bestaat er wel een bestuursorgaan waarvan de algemene vergadering personen van enkele strekkingen telt, maar deze algemene vergadering komt zelden samen en staat het dagelijks beheer af aan een zogenaamd dagelijks bestuur, waarin dan weer niet alle strekkingen vertegenwoordigd zijn.

Mag ik de geachte Minister vragen of deze stedelijke musea al of niet onder de toepassing van het decreet betreffende het Cultuurpact vallen?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik enkel verwijzen naar artikel 2 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact (BS 3 1.05.1974) dat uitdrukkelijk de gemeenteverheid vermeldt in de bepalingen betreffende de werksfeer van het Cultuurpact.

vraag nr. 51 van 23 november 1983 van de heer G. BEERDEN

BRT - Programma's paardesport

Verschillende verenigingen voor paardesport menen dat de BRT-belangstelling voor het rechtstreeks uitzenden van hun activiteiten of voor het uitzenden ervan in de sportprogramma's niet in verhouding staat tot sommige andere sporttakken, rekening houdend met de belangrijkheid van deze sport zowel wat betreft populariteit, attractiviteit en promotie van Vlaanderen in binnen en buitenland.

Graag verneem ik dan ook hoeveel uren uitzending besteed werden aan de verschillende sporttakken in 1981 en 1982.

Antwoord

Aansluitend op zijn vraag laat ik het geachte lid hierbij een overzicht geworden van het aantal rechtstreekse reportages dat de sportredactie van de televisie in 1981 en 1982 aan diverse sporttakken heeft gewijfd.

1981

Sporttak	Binnenland	Buitenland	Totaal
Wielrennen	9	37	46
Voetbal	18	22	40
Tennis	6	12	18
Atletiek	2	9	11
Zwemmen	2	6	8
Basketbal	3	2	5
Schaatsen		5	5
Jumping	2	2	4
Biljart	2	2	4
Cyclocross	1	2	3
Turnen	—	3	3
Ski		3	3
Handbal	2	—	2
Autosport	1	1	2
Motorcross	2	—	2
Veldlopen	1	1	2
IJshockey		2	2
Roeien/kano	2	—	2
Volleybal	1	—	1
Hockey	1		1
Judo	1		1
Totaal	56	109	165

1982

Sporttak	Binnenland	Buitenland	Totaal
Wielrennen	10	38	48
Voetbal	18	52	70
Tennis	14	13	27
Atletiek		10	13
Zwemmen	5		2
Basketbal	3	1	4
Schaatsen		9	9
Jumping	1	2	3
Biljart	2	1	3
Veldrijden	1	2	3
Turnen	—	3	3
Ski		4	4
Handbal	4		4
Autosport		1	2
Veldlopen	3	1	4
IJshockey	—	3	3
Totaal	62	140	202

Onder de rubriek „ Jumping ” komt paardesport 4 keer voor in 1981 en 3 keer in 1982.

Daarmee staat deze sporttak op ongeveer dezelfde hoogte als zwemmen, basketbal, schaatsen, biljart, veldrijden, turnen, veldlopen, handbal, autosport, motorcross en skiën.

Hij komt duidelijk boven judo, hockey, volleybal, roeien en ijshockey uit.

Alleen aan de bijzonder populaire sporttakken als wielrennen, voetbal, atletiek en tennis wordt beduidend meer aandacht besteed.

In de bijgevoegde statistieken wordt evenwel geen rekening gehouden met de duur van de reportages.

De diensten van de BRT zijn niet gewapend om ook nog de daartoe vereiste berekeningen — een werk van lange adem ! — uit te voeren.

vraag nr. 52

van 23 november 1983

van de heer F. GEYSELINGS

Beschermingsaanvragen Abdij van Nazareth te Lier en andere gebieden — Stand van zaken

Op mijn parlementaire vraag nr. 52 van 7 december 1982 inzake de bescherming van de abdij van Nazareth te Lier werd geantwoord dat een voorontwerp van lijst tot bescherming van deze abdij getekend werd op 11 januari 1983; dat dit voorontwerp van lijst aan alle betrokkenen werd overgemaakt en dat ná deze betekening de normale procedure zal worden verder gezet.

Op mijn parlementaire vraag nr. 53 van 7 december 1982 inzake de geruchten over het voorlopig bevriezen van de beschermingsaanvragen van natuurgebieden werd, voor wat de abdij van Nazareth betreft, geantwoord dat het voorontwerp van lijst is getekend op 15 december 1982 en hierdoor de procedure tot definitieve rangschikking is ingezet.

Kunt u mij thans hiervan de stand van zaken mededelen en eventueel de reden waarom de definitieve bescherming van voormelde abdij nog geen feit is ?

Kunt u mij tevens de stand van zaken mededelen voor wat de beschermingsaanvragen betreft voor:

1. de Kesselse heide;
2. het Goor te Nijlen;
3. het dal van de kleine Nete tussen Lier en Emblem ;
4. de Zennegatvaart te Mechelen ?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

— Het ontwerp van ministerieel besluit voor de bescherming van de Abdij van Nazareth werd mij op 18 november 1983 door mijn administratie ter ondertekening voorgelegd zodat ik hiervoor spoedig een beslissing kan nemen.

— De Kesselse Heide en het Goor zijn als één geheel behandeld. Het inhoudelijke dossier van het voorstel tot rangschikking als landschap is afgewerkt en ter advies voorgelegd aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen in haar vergadering van 17.11.1983. Zij verleenden een gunstig advies voor het globale voorstel. Bijgevolg kan de bij de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van Monumenten en Landschappen voorziene administratieve procedure tot rangschikking als landschap aangevat worden.

Dienaangaande verwijs ik ook naar het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 53 van de zitting 1982- 1983 waarin gesteld wordt dat de administratieve procedure van voornoemd voorstel tot rangschikking pas zou aangevat worden als de

voorbereidende procedure van een onder rangschikkingsvoorstel uit de regio nl. het dal van de Kleine Nete tussen Lier en Emblem, afgehandeld is wat inmiddels gebeurd is.

- Het rangschikkingsvoorstel van het dal van de Kleine Nete tussen Lier en Emblem wordt momenteel ter advies voorgelegd aan de heer Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud zoals voorzien in het protocol, afgesloten tussen de Gemeenschapsminister van cultuur en de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.
- Indien met de Zennegatvaart het voorstel tot rangschikking van Zennegat-Battenbroeck fase II wordt bedoeld, kan ik mededelen dat het voorstel na aanpassing aan de bemerkingen van de Vlaamse Executieve (wat een aantal erfdiensbaarheden betreft), mij voor beslissing werd overgemaakt. Ik zal hierover zo spoedig mogelijk een beslissing nemen.

Vraag nr. 53
van 25 november 1983
van de heer A. DIEGENANT

Nederlandstalige filmcultuur — Publikatie

In het KB van 10 november 1964 „Tot bevordering van de Nederlandstalige filmcultuur” staat in Hoofdstuk III, artikel 10, 2e paragraaf:

„Het advies van de Selectiecommissie is met redenen omkleed. Het wordt in het Bulletin van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur bekendgemaakt.”

Naar verluidt gebeurt dit niet (meer). Ook niet in het blad „Open deur” uitgegeven door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Waarom niet?

Overweegt de geachte Minister het publiceren opnieuw te laten gebeuren zoals voorgeschreven in het voormelde KB ?

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de adviezen van de „Selectiecommissie voor Culturele Films” uitsluitend ter attentie van de Minister worden geformuleerd omtrent alle ingediende filmprojecten met het oog op subsidiëring. Ze werden aldus niet in „Open Deur” gepubliceerd.

vraag nr. 54
van 28 november 1983
van de heer W. KUIJPERS

Sport- en jeugdleden — Toepassing van het Cultuurpact

Enkele gemeenteraadsleden van Oud-Heverlee eisten de toepassing van het Cultuurpact betreffende de aan-

wezigheid van afgevaardigden van de verscheidene ideologische strekkingen in de sport- en jeugdleden.

Ter gemeenteraadszitting van 23 juni 1983 werd deze eis afgewezen omdat volgens de burgemeester het Cultuurpact niet van toepassing is op de sport- en jeugdraad, aangezien deze raden vertegenwoordigd zijn in de Cultuurraad. Ik wil er nog op wijzen dat de Cultuurraad van Oud-Heverlee de facto sedert jaren niet meer functioneert en zelfs niet meer vergaderde na zijn officiële erkenning, verschenen in het Staatsblad.

Mag ik vernemen of de geachte Minister de visie van de heer Burgemeester van Oud-Heverlee beaamt? Zo niet, welke maatregelen zal hij treffen opdat de voorschriften van het Cultuurpact zouden toegepast worden?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid wens ik onderstaand standpunt te ontwikkelen.

In de Bijzondere Wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, Titel II, art. 4 worden de culturele aangelegenheden, bedoeld in artikel 59bis, § 2, 1° van de Grondwet, bepaald.

De lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens evenals het jeugdbeleid vormen een integrerend deel van deze culturele materies.

Krachtens de wet van 16 juli 1973, wet waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, dienen de overheidsinstanties de gebruikers en alle ideologische en filosofische strekkingen te betrekken bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid.

De bepalingen van de wet van 16 juli 1973 zijn toepasselijk op alle overheidsmaatregelen genomen inzake de culturele aangelegenheden.

Artikel 6 van de wet van 16 juli 1973 stipuleert dat de overheid in functie van het betrekken van alle erkende representatieve verenigingen en alle ideologische en filosofische strekkingen bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid, een beroep zal **doen** op passende bestaande of op te richten organen en structuren met het oog op inspraak of advies.

Wanneer het gemeentebestuur van Oud-Heverlee in de geest van de wet van 16 juli 1973 is overgegaan tot de oprichting van een jeugdraad en een sportraad dient de samenstelling van deze advieslichamen te beantwoorden aan de bepalingen van geciteerde wetgeving.

Wanneer bepaalde partijen van oordeel zijn dat zij door de houding van het gemeentebestuur benadeeld werden kunnen zij zich in toepassing van art. 21 van de wet van 16 juli 1973 een klacht aanhangig maken bij de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

vraag nr. 66
van 9 december 1983
van de heer J. VALKENIERS

Nederlandstalige Raad voor de CB — Erkenning

Graag vernam ik welk gevolg gegeven werd aan de vraag tot erkenning van de Nederlandstalige Raad voor de CB ingevolge de opheffing bij ministerieel besluit van 24 december 1982 van de Nationale Raad van de frequentieband 27 MHz.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem mededelen dat deze materie niet tot mijn bevoegdheid behoort

Vraag nr. 69 van 14 december 1983 van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Gewest — Aanpassing van de kabelwet

Voor wanneer mogen we een aanpassing van de kabelwet verwachten? Dit is absoluut noodzakelijk al was het maar om een degelijke planning mogelijk te maken bij de kabelmaatschappijen. Dienen deze maatschappijen immers geen investeringskansen te krijgen in het kader van de Derde Industriële Revolutie in Vlaanderen waar toch gepleit wordt voor investeringen in spits technologie?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid wil ik allereerst stellen dat ook ik van mening ben dat in het kader van de DIRV de kabelmaatschappijen investeringskansen krijgen.

Daartoe is het nodig dat de kabelwet aangepast wordt.

Het probleem is echter dat een juiste bevoegdheidsafbakening tussen de nationale wetgever en de gemeenschappen moet geregeld worden in deze materie.

In de schoot van de Vlaamse Executieve werkt trouwens een werkgroep ad hoc om een verslag ter zake op te stellen, dat nadien getoetst zal moeten worden aan de mening van de nationale regering.

Ondertussen tracht ik evenwel van deze nationale regering de nodige initiatieven te verkrijgen om de kabelwetgeving aan te passen waarbij ik onmiddellijk stel dat de Gemeenschappen een zeer belangrijke rol te vervullen hebben.

Vraag nr. 82 van 22 december 1983 van de heer J. VAN ELEWYCK

Kabinet — Samenstelling

Uit de antwoorden door de leden van de Executieve gegeven op mijn vraag van 8 november 1983 blijkt dat alleen aan uw kabinet gepensioneerd zijn verbonden.

Zoals u zich zal herinneren heb ik mijn vraag als volgt gemotiveerd: „In een tijd van grote werkloosheid dient de absolute voorrang gegeven aan de tewerkstelling van werklozen boven de cumulatieve pensioensbijstandvergoeding “.

In uw antwoord stelt u, dat twee opdrachtgevers (ik vermoed dat het gaat om twee opdrachthouders..) met pensioengerechtigde leeftijd „omwille van hun specifieke kennis over een aantal aspecten van de kunstsector met een tijdelijke opdracht belast werden”.

Ik verzoek de geachte Minister mij voor elk van deze opdrachthouders mede te delen :

1. voor welke aspecten van de kunstsector alleen een gepensioneerde over voldoende specifieke kennis beschikt;
2. a) wanneer de tijdelijke opdracht aanving,
b) wanneer ze beëindigd wordt.

Antwoord

1. In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik mededelen dat het een Gemeenschapsminister nog altijd vrij staat zijn kabinetsmedewerkers en opdrachthouders te kiezen en dat hij voor die keuze aan niemand rekenschap verplicht is.

2. a) Aanvang tijdelijke opdracht :
eerste opdrachthouder : 1.07.1982.
tweede opdrachthouder : 1.10.1983

De eerste opdrachthouder werd twee maal, telkens na 6 maand verlengd.

- b) Het is mij niet mogelijk nu reeds te voorzien wanneer de opdrachten beëindigd zullen zijn.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 7 van 1 december 1983 van de heer W. PEETERS

MPI en BT — Vervangingsstop

Een personeelslid wordt aangeworven ter vervanging van een personeelslid dat gedurende 2 jaar niet komt werken, en heeft een contract van bepaalde duur. Geldt de „vervangingsstop” eveneens voor dit personeelslid dat terugkomt ?

Antwoord

Het is mij onmogelijk op basis van de vermelde gegevens een nauwkeurig en precies antwoord te geven. Wel wil ik erop wijzen dat voor welbepaalde gevallen een uitzondering op de vervangingsstop mogelijk is. Dit geldt o.a. voor de personen die wegens legerdienst, langdurige ziekte, bevallingsverlof of familiaal verlof tijdelijk afwezig zijn. Deze gevallen zijn opgenomen in de omzendbrief van 14 oktober 1983.

Vraag nr. 8 van 7 december 1983 van de heer T. KELCHTERMANS

Gemeentelijk sociale diensten — Vervoer

De gemeentelijke sociale dienst van Rotterdam nam enige tijd geleden het lovenswaardig initiatief in het kader van bezuinigingen een aantal fietsen te kopen. Ze zijn bestemd voor het afleggen van thuisbezoeken aan cliënten in een aantal Rotterdamse wijken. Hierbij sluit deze sociale dienst zich aan bij de reeds lang gekende stelling van Ivan Illich dat de fiets in het hedendaagse stadsverkeer niet alleen goedkoper en milieuvriendelijker is, maar ook sneller dan een wagen.

Alhoewel wij er ons terdege van bewust zijn dat de financiële impact van een dergelijke maatregel niet gigantisch zal zijn, zouden wij toch gaarne van de geachte Minister vernemen of hij het ook niet opportuun acht de sociale centra van onze grote steden een omzendbrief te sturen met de aansporing een soortelijke besparingsmaatregel te overwegen. Zo nee, om welke redenen?

Antwoord

Ik wil het geachte lid vooreerst doen opmerken dat de wetgever expliciet **gewild** heeft dat de openbare centra voor maatschappelijk welzijn zouden fungeren als autonome besturen weliswaar onderworpen aan een zeker toezicht van de hogere overheid

In het kader van dit toezicht heb ik sedert een drietal jaren, het initiatief genomen om, in het vooruitzicht van de opmaak van de begroting, aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, jaarlijks een omzendbrief te doen geworden met algemene richtlijnen in functie van de uitbouw van de werking. Uiteraard spoor ik in dit schrijven de OCMW's ook aan tot daadwerkelijke besparingen, zonder evenwel hierbij de noodzakelijke hulp aan de hulpbehoevenden in het gedrang te brengen.

Het is een beleids optie dat de openbare centra voor maatschappelijk welzijn hun werking zouden richten naar, en bereikbaar zouden maken voor de meest kansarmen. Hiertoe moedig ik via de verdeling van het Bijzonder Fonds voor maatschappelijk welzijn specifieke projecten voor kansarmen aan en stimuleer ik de oprichting van wijkcentra om de maatschappelijke dienstverlening dichterbij de bevolking te brengen.

Ik acht het niet opportuun aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn dwingende richtlijnen te geven om bij de noodzakelijke huisbezoeken in het kader van de maatschappelijke dienstverlening, de fiets te gebruiken.

Op de eerste plaats, vermits de OCMW's autonome besturen zijn, moeten de verantwoordelijken ervan zelf de opportuniteit van voorgestelde maatregel, of aanbeveling, onderzoeken. Bij enkele grote OCMW's is deze reeds van toepassing en leggen maatschappelijk werkers en gezins- en bejaardenhelpsters huisbezoeken af per fiets of maken gebruik van het openbaar vervoer.

Verder is de uit te betalen vergoeding aan personeelsleden voor gebruik van het eigen vervoermiddel sedert 29.4.1977 niet meer aangepast hetgeen op zich ook een besparing inhoudt.

H. SCHILTZ GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING

vraagnr. 3
van 19 december 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK

ECC- Tennistornooi — Subsidiëring

Het ECC-Tennistornooi te Antwerpen bereikt onmiskenbaar een groot publiek. De jongste weken doen steeds meer geruchten de ronde over financiële eisen, gesteld door de organisatoren, om enkele top-vedettes nóg meer miljoenen te kunnen betalen.

Het is belangrijk te weten of, en in welke mate, openbare middelen werden/worden aangewend of toegezegd voor dit initiatief

De geachte Minister gelieve mij dan ook mede te delen, en zo ja voor welke bedragen, zijn diensten en/of onder zijn gezag of toezicht staande instellingen in 1983 dit tornooi hebben gesubsidieerd.

Welke bedragen werden voor 1984 toegezegd?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld

Antwoord

Naar aanleiding van de in rand vermelde schriftelijke vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen, dat er door mij geen enkele subsidie of toelage aan het ECC-Tennistornooi werd toegekend.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE- LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

vraagnr. 1
van 21 oktober 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Bestuur van Waters en Bossen — BTK-project „Natuurbehoud”

In 1981 werd een BTK-project „Natuurbehoud” opgezet bij het Bestuur van Waters en Bossen om een „prioriteitenlijst voor aankoop van natuurgebieden in het Vlaamse Gewest” op te stellen.

1. Welke zijn de resultaten van dit project?
2. Hoe ziet de uiteindelijke prioriteitslijst eruit?
3. Welke concrete plannen bestaan er voor elk van de gebieden die op voornoemde lijst voorkomen?

Zijn er al onteigeningsprocedures in gang gezet of aankooponderhandelingen aangevat? Zo ja, voor welke gebieden?

4. Klopt het dat gemeentelijke verordeningen ter behartiging van het natuurbehoud, b.v. het kappen

van bomen, niet meer door de geachte Minister worden bekrachtigd? Wat is hiervan eventueel de reden? Werd er in een overgangsreglementering voorzien? Zo neen, waarom niet?

5. Is het mogelijk mij een overzicht te geven per provincie van het personeelsbestand van de betoelingsdiensten van de verschillende provinciale directies van Stedebouw, dit per jaar en vanaf 1975?

Aanvullend antwoord

Tot aanvulling van mijn antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik wat de punten 1 tot en met 3 betreft laten weten dat het BTK-project „Natuurbehoud” in 1981 en 1982 opgezet bij het Bestuur van Waters en Bossen, tot volgend resultaat heeft geleid:

Na afloop van het eerste werkingsjaar werd een verslag ingediend onder de benaming „Prioriteitenlijst voor de Aankoop van Natuurgebieden in het Vlaamse Gewest“.

Het eerste gedeelte van dit verslag behandelt de theoretische benadering en geeft een breed overzicht van de verspreiding en de aard van de natuurgebieden in het Vlaamse Gewest.

Het tweede gedeelte bevat een lijst met de beknopte beschrijving van een dertigtal geselecteerde natuurgebieden per provincie en een volledig overzicht van de natuurgebieden in de betreffende provincie.

Het document waarvan sprake is geen eigenlijke publikatie maar een intern werkdocument van de administratie.

Het is meer bedoeld als een beleidsondersteunend referentiewerk dan als een werkelijk aankoopprogramma van natuurgebieden.

Dit betekent dat telkens zich de kans voordoet een domein of waardevol natuurgebied aan te kopen in gunstige voorwaarden, de betekenis van dit terrein kan getoetst worden aan de ecologische evaluatie welke ervan werd gemaakt in het rapport.

De verwerving van terreinen om ze als natuurreservaat te beheren is een permanente opdracht van de administratie die daartoe geregeld in voeling treedt met de bevoegde aankoopcomités. Meestal wordt gestreefd naar aankopen in der minne. Onteigeningsprocedures in deze materie, hoewel wettelijk mogelijk, behoren tot de uitzonderingen.

Tijdens het tweede werkingsjaar van het BTK-project werd voor elk geselecteerd gebied uit de voormelde prioriteitenlijst een individueel rapport opgesteld dat een volledige ecologische inventaris inhoudt en als **wetenschappelijke** verantwoording bruikbaar is bij een eventuele aankoopprocedure.

Om begrijpelijke redenen hebben alle voormelde rapporten een eerder vertrouwelijk karakter en zijn dus niet vrijgegeven voor publikatie.

Zij kunnen door de daartoe bevoegde personen bij de administratie geraadpleegd worden.

Vraag nr. 47 van 5 december 1983 van de heer F. COLLA

Schepencollege — Machtsoverschrijding

Ingeval van afwezigheid van Bijzonder Plan van Aanleg wordt een bouwaanvraagdossier, na advies van het college van burgemeester en schepenen, overgemaakt aan het bestuur van de stedebouw.

Deze laatste brengt eveneens advies uit en de beslissing wordt tenslotte genomen door het college, dat geen gunstige beslissing mag nemen bij ongunstig advies van het bestuur van de stedebouw.

Deze procedure is mij welbekend.

Ik verneem thans dat een kandidaat-investeerder een perceel grond koop van een intercommunale.

Dit perceel is gelegen in een nijverheidszone, waarvoor géén BPA is goedgekeurd.

Het college van burgemeester en schepenen weigert de bouwvergunning aan betrokkene te verlenen, aangezien hij onvoldoende personen tewerkstelt in casu 2.

Aangezien ik van mening ben, dat een college slechts bouwvergunning kan weigeren op grond van redenen vervat in de wetgeving op stedebouw en ruimtelijke ordening, op grond van gemeentelijke reglementen of politieverordeningen, had ik graag van u vernomen of het bedoelde college een juiste beslissing heeft genomen en de bouwvergunning kan weigeren om redenen, die niets met stedebouw te maken hebben.

Antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Wanneer voor het betrokken gebied geen door de Koning (sinds de regionalisatie door de Vlaamse Executieve) goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, kan de bouwvergunning slechts worden verleend op eensluitend advies van de gemachtigde ambtenaar, dit volgens de bepalingen van art. 45. Het behoort tot de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen om de bouwvergunning te verlenen of te weigeren.

Ingeval de gemachtigde ambtenaar gunstig advies verleent, kan de gemeente de bouwvergunning verlenen. Het college van burgemeester en schepenen beschikt echter over de bevoegdheid, om niettegenstaande het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar de bouwvergunning te weigeren, om reden die het college oordeelt te moeten invoeren.

De aanvrager wiens bouwaanvraag geweigerd wordt door het college van burgemeester en schepenen beschikt, volgens de bepalingen van artikel 55 over de mogelijkheid om beroep aan te tekenen bij de bestendige deputatie, en in laatste instantie bij de Koning (sinds de regionalisatie: bij de Vlaamse Executieve).

Wat de grond zelf betreft waarop de weigering tot bouwvergunning gesteund wordt, moet deze hoe dan ook van stedebouwkundige aard zijn.

Betreffende de motivering vermeld door het geachte lid, kan bij gebrek aan verdere gegevens niet gesteld worden dat deze al dan niet van stedenbouwkundige aard is. Het verder onderzoek van dit concrete geval naar aanleiding van de beroepsprocedure zal hierover uitsluitsel geven.

vraag nr. 48
van 1 december 1983
van de heer W. KUIJPERS

Wijnegemhof te Erps-Kwerps — Bescherming

Langsheen de verbindingsweg Leuven-Brussel treft men te Erps-Kwerps het Wijnegemhof aan, gebouwd rond 1764.

Samen met andere de Merode-eigendommen in Everberg (Kortenberg) vormt het een klassicistisch waardevol geheel voor wat de gebouwen betreft en de landschappelijkbeschermd omgeving tot ver voorbij de aangrenzende Wijngaardberg.

In de nabije buurt werd voor sectie F nr. 385/e — grenzend aan een niet-verhard losweg en voetweg nr. 58 — gelegen in het landschappelijk waardevol gebied, een aanvraag ingediend voor de bouw van een varkensmesterij, als hinderlijke inrichting 2e klas, ter grootte van $\pm 650 \text{ m}^2$.

Het spreekt vanzelf dat deze geplande loods in deze te beschermen omgeving niet past.

1. Mag ik het waardeoordeel van de bewindslieden dienaangaande vernemen?
2. Meent de geachte Minister niet dat deze omgeving, voor haar landschappelijke en historische waarde een rangschikkende bescherming verdient?
3. Zo ja, zal hij hiertoe dringend de nodige maatregelen treffen?

Hiervoor wil ik verwijzen naar „Gaaf het om Stenen of Mensen” door P. Akkermans, blz. 35 : „ Groen is de ‘zachte materie’ van onze leef- en woonwereld en is onverbreekelijk verbonden met en verweven in de ‘harde materie’ der bebouwing” — in dit verband, de aanpalende historische waardevolle gebouwen.

Mede omwille van de niet-uitgeruste toegangsmogelijkheden wordt een gepaste uitbating haast onmogelijk.

1. Mag ik het oordeel van de geachte Minister hierover vernemen t.a.v. de water-aftoer- en elektriciteitsproblematiek?
2. Kent de geachte Minister de behandeling van een gelijksoortig dossier dat zich eveneens te Erps-Kwerps voordoet en waarbij de toenmalige Minister van Volksgezondheid, de heer De Saeger (brief W.DN/E.VDW-2.8.74) de uitsluitende bevoegdheid van de bestendige deputatie bekrachtigde, zodat een uitbating in beroep werd verleend?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen, voor zover deze aangelegenheid behoort tot mijn bevoegdheid.

In het kader van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, werd onlangs een stedenbouwkundig attest aangevraagd voor de oprichting van een varkenskweekstal met bijhorende schuur en woonhuis.

Door het bestuur van de stedenbouw werd ten overstaan van deze aanvraag een ongunstig advies uitgebracht omwille van de ligging in een landschappelijk waardevol gebied, namelijk een te beschermen cultuurlandschap, waarvan de schoonheidswaarde door elke constructie van enige omvang in gevaar wordt gebracht. Bovendien is volgens de mening van de gemachtigde ambtenaar, het betrokken perceel niet bediend door een weg die voldoende is aangelegd en uitgerust.

Een aanvraag in het kader van de wetgeving op de gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichtingen 2e klas werd door het bestuur van de stedenbouw eveneens ongunstig geadviseerd.

vraag nr. 55
van 7 december 1983
van de heer J. DE MOL

Pas en Steenbeek — Ecologische studie

Op mijn schriftelijke vraag nr. 154 (18 juli 1983) antwoordde u ondermeer dat de Landelijke Waterdienst slechts enkele dagen kennis had van de ecologische studie uitgevoerd door de RUG. De geplande verbinding tussen Vondel- en Steenbeek zou volgens deze studie een totale vernieling van Denderbelle Broek met zich meebrengen. Niet alleen de verbinding tussen Vondel- en Steenbeek leidt tot landschaps- en ecologische verstoring, maar ook de geplande werken in Denderbelle Broek aan de Pas- en Steenbeek zijn vanuit ecologisch standpunt totaal te verwerpen.

1. Kan u de door studie aangekondigde ecologische verstoring onderschrijven?
2. Gezien deze ecologische gevolgen lijkt zowel de verbinding tussen Vondel- en Steenbeek als de verbeteringswerken aan Pas- en Steenbeek een onhaalbare kaart. Welke alternatieven voorziet u?
3. Graag hadden we u verzocht het door ons voorgestelde alternatief — afleiding Vondelbeek via de wegverbinding Vlassenbroek-Rijksweg 60 — aan een grondig onderzoek te onderwerpen. Bent u bereid de Nationale Waterdienst — in samenwerking met de gemeente Lebbeke — opdracht te geven dit alternatief grondig te onderzoeken met de Dienst Bruggen en Wegen?
4. Het lijkt ons toch wat te eenvoudig het gemeentebestuur te belasten met eventuele **wisseloplossingen**. De gemeente beschikt over de technische mogelijkheden noch over de gezaghebbende bevoegdheid om dit probleem op te lossen. Meent u niet dat de Landelijke Waterdienst — zoals ze dit altijd

moet doen en doet — te belasten met het onderzoeken van dergelijke oplossingen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden op zijn onderscheiden vragen:

1. De conclusie van de door het geachte lid bedoelde studie is dat de aanleg van de in het Denderbellebroek ontworpen dijk zowel landschappelijk als ecologisch niet gewenst is; ik zie geen enkele reden om die conclusie niet te aanvaarden.
2. In de studie waarvan sprake worden twee alternatieven geformuleerd. Het eerste alternatief zou de aanleg zowel van een verbinding tussen de Vondel- en de Steenbeek als van de ontworpen dijk verbodig maken; volgens het tweede alternatief zou alleen de aanleg van de ontworpen dijk komen te vervallen. Andere mogelijke alternatieven worden thans door de ontwerper bestudeerd. Al deze wisseloplossingen dienen nog het voorwerp van een grondig onderzoek door alle betrokken partijen uit te maken.
3. Mocht uit het onderzoek blijken dat geen enkele van bedoelde wisseloplossingen voldoening kan schenken, zou ik er geen bezwaar tegen hebben dat de door het geachte lid voorgestelde wisseloplossing aan een grondig onderzoek zou worden onderworpen. Voor dat onderzoek zou het gemeentebestuur uiteraard een beroep op de medewerking van de Landelijke Waterdienst kunnen doen.
4. Het behoort niet tot de taak van de Landelijke Waterdienst een grondige studie te maken van de eventuele mogelijkheden om het probleem op te lossen, vermits het uitsluitend verband houdt met onbevaarbare waterlopen van de tweede en de derde categorie. Bovendien beschikt deze dienst noch over het personeel noch over de middelen om een dergelijke opdracht uit te voeren.

Overigens komt het mij voor dat het gemeentebestuur van Lebbeke, van wie het initiatief ter zake uitgaat, thans voldoende door de ontwerper en door de Rijksuniversiteit Gent terzijde wordt gestaan om het gestelde probleem naar behoren op te lossen.

Vraag nr. 56 van 9 december 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Jachtopeningsbesluiten — Jacht op de houtsnip

De houtsnip die zich uitsluitend voedt met wormen en insecten, is een broedvogel die zich bij voorkeur schulhoudt in vochtige bossen. Het is evident dat zulke ijverige insectenopruimer een weldaad is voor het bosbestand en daarom van een totale en blijvende bescherming zou moeten genieten.

Niettegenstaande deze vogel zich uitsluitend voedt met insecten en wormen, dus op een milieuvriendelijke wijze schoonschap maken met schadelijke beestjes, werd de jacht op de houtsnip heropend. De buik heeft het gehaald op het verstand. De teleurstel-

ling bij de tienduizenden natuurliefhebbers is dan ook groot.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat was de fundamentele reden om de jacht op de houtsnip te heropenen?
2. Hoe groot wordt haar populatie in het Vlaamse land geschat en op wie en welke gegevens hebt u zich gesteund om dit aantal als waardemeter aan te houden?
3. Vanaf wanneer is volgens u jachtverbod op de houtsnip verrechtvaardigd?
4. Waarom werd bij het uitwerken van de jachtopeningsbesluiten 1983/1984 voor wat de houtsnip betreft, geen rekening gehouden met de negatieve adviezen van de verenigingen, die toch tienduizenden leden tellen?
5. Stemden de Hoge Raad van de Jacht en de Vlaamse Executieve er unaniem mee in om de jacht op de houtsnip te heropenen? Hoe lagen eventueel de verhoudingen bij de stemmingen?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat het jachtbeleid bepaald wordt op grond van een aantal feitelijke gegevens en overwegingen, waarbij het wetenschappelijk onderzoek belangrijke, doch niet altijd doorslaggevende bouwstenen kan aanbrenge.

Ook de adviezen van de Vlaamse Hoge Jachtraad en van het coördinatieorgaan tussen de Vlaamse Hoge Raden in de sector Natuurbehoud, dat ik dit jaar heb ingesteld, spelen een belangrijke rol bij de besluitvorming ter zake.

Bovendien heb ik vastgesteld dat de houtsnip in alle Europese landen als een belangrijke wildsoort wordt beschouwd. De richtlijn 79/409/EEG heeft dan ook deze vogel opgenomen in de lijst der vogels die in alle landen van de gemeenschap mogen worden bejaagd. Een analoog standpunt wordt ingenomen door het verdrag van Bern van 1979 inzake het behoud van wilde dieren en planten in hun natuurlijk milieu.

De vogels die een gedeelte van het jaar in het Vlaamse Gewest verblijven vormen geen afgescheiden populatie.

Uit onderzoek verricht in het buitenland is verder gebleken dat de populatie van de houtsnip geenszins achteruitgaat.

Uit de besprekingen in voormelde Hoge Raden en organen bleek bovendien dat alleen een ethische reden kon worden aangevoerd om de jacht op de houtsnip te verbieden.

Daartegenover staat dat de Belgische wetgever uitdrukkelijk de jacht als dusdanig heeft erkend.

Tenslotte wil ik het geachte lid wijzen op het feit dat de beslissingen van de Vlaamse Executieve collegiaal worden genomen. Ik acht het verder niet aangewezen de stemmingen in een Hoge Raad te detailleren.

vraagnr.58
van 9 december 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Geel-Rundsvoort — Ruilverkaveling

In antwoord op mijn vraag nr. 219 van 11 oktober 1983 betreffende de ruilverkaveling Geel-Rundsvoort en specifiek over de uitgevoerde werken (wegenaanleg en afwateringen) aldaar werd geantwoord dat de werken zijn uitgevoerd in toepassing van de artikelen 25 en 71 van de wet van 22 juli 1970. Ik meen dat:

1. de wet op de ruilverkaveling chronologisch goed ineenzit en het logisch is dat artikel 24 voor artikel 25 komt, en artikel 70 voor artikel 71;
2. artikel 25 (wet van 22 juli 1970) en artikel 70 (wet van 11 augustus 1970) beide spreken over een plan dat opgesteld wordt ná het advies van de commissie van advies gevraagd te hebben. Het advies van deze laatste commissie is wel gevraagd (zittingen van 9 januari 1981, 24 april 1981, 18 maart 1983 en 30 juni 1983).

De daaropvolgende procedure van artikel 70 (wet van 11 augustus 1978) is niet gebeurd, namelijk de opstelling van een plan, goedkeuring door de Koning, op voordracht van de Minister ná advies van de Minister van Landbouw en in overleg met de Minister of Staatssecretaris die bevoegd is voor de ruimtelijke ordening waarvoor te dien einde het comité het advies vraagt van de betrokken gemeenteraad, dat wordt gegeven na een onderzoek de commodo et incommodo, aangekondigd door aanplakking en het advies van de bestendige deputatie.

Het ruilverkavelingscomité is echter onmiddellijk overgegaan tot het uitvoeren der werken zoals artikel 71, lid 2 van de wet van 11 augustus 1978 bepaalt en heeft artikel 70 genegeerd. Het is overduidelijk dat het ruilverkavelingscomité hier de wet op de ruilverkaveling op flagrante wijze heeft geschonden.

Mag ik de geachte Minister verzoeken deze zaak aan een ernstig onderzoek te onderwerpen en mij van de bekomen resultaten in kennis te stellen?

Antwoord

In tegenstelling tot wat het geachte lid mij meldt kan ik hem verzekeren dat alle activiteiten van het ruilverkavelingscomité Geel-Rundsvoort, die volgens de bepalingen van de wet van 22 juli 1970, dienen plaats te hebben ten zetel van het comité, er effectief plaats grepen.

Gelet op de stand van zaken in deze ruilverkaveling, gaat het inzonderheid om de procedures, vermeld in de artikelen 21 en 22 van de wet.

Anderzijds moge ik er het geachte lid op wijzen dat het ruilverkavelingscomité en de commissie van advies hun vergaderingen mogen organiseren op de daartoe meest geschikte plaats, aangezien de wet ter zake de volledige vrijheid laat. Ik meen dat het comité handelt als een goed huisvader wanneer het er naar streeft de reiskosten van zijn leden en raadgevers te beperken.

vraag nr. 59
van 9 december 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Geel-Rundsvoort — Zetel ruilverkavelingscomité

In antwoord op mijn vraag nr. 218 van 11 oktober 1983 betreffende de ruilverkaveling Geel-Rundsvoort en specifiek over de zetel van het ruilverkavelingscomité werd geantwoord dat tijdens de eerste vergadering van het ruilverkavelingscomité, die doorging op 27 april 1979, beslist werd de zetel van het comité te vestigen in het gemeentehuis te Geel.

Nochtans is deze zetel slechts een „lege papieren zetel” daar op het gemeentehuis geen enkele activiteit van het ruilverkavelingscomité plaats heeft of heeft plaats gehad. Dit strookt dus zeker niet met de bedoeling van de wet.

Wat kan de geachte Minister mij dienaangaande antwoorden en welke maatregelen denkt hij te nemen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen :

De wet op de ruilverkaveling geeft inderdaad in grote lijnen het verloop van een ruilverkaveling weer. Hieruit mag echter niet besloten worden dat het chronologisch verloop van een ruilverkaveling strikt overeenstemt met de nummering van de verschillende wetsartikelen. In tegenstelling tot wat het geachte lid beweert is in artikel 25 geen sprake van „een plan dat opgesteld wordt na het advies van de commissie van advies gevraagd te hebben”. Dit belet evenwel niet dat in de praktijk zowat alle ruilverkavelingscomités spontaan het advies van de commissie vragen, vooraleer het plan der werken wordt opgemaakt en aanbesteed.

Ter illustratie van het feit dat de werken, waarvan sprake in artikel 71 en 25 van de wet, geen betrekking hebben op de gegevens van het goed te keuren plan, bedoeld in artikel 70 (ex 24), vermeld ik volgende gevallen bij wijze van voorbeeld:

1. Een nieuwe weg wordt aangelegd in verharde materialen, die niet op het plan art. 70 (ex 24) voorkomt, omdat het comité bijvoorbeeld besliste deze weg in privaat domein te laten.
2. Een nieuwe weg wordt aangeduid op het plan art. 70, terwijl er op het terrein niet de minste werken worden uitgevoerd. Dit kan te wijten zijn aan het feit dat een bestaande private verharde weg in het openbaar domein wordt opgenomen.
3. Een bestaande waterloop wordt afgeschaft bij ministerieel besluit (plan art. 70), terwijl hij als waterloop op het terrein ongewijzigd wordt gehandhaafd voor de ontwatering. Dergelijke waterloop verhuist dan gewoon van het openbaar domein naar het privaat domein van de aangelanden.
4. Een nieuwe waterloop wordt op het plan art. 70 voorzien, terwijl er geen werken worden uitgevoerd; het betreft in dit geval de opname van een private kavelsloot in het net van de geklasseerde onbevaarbare waterlopen.

Uit deze voorbeelden moge blijken dat artikel 70 enerzijds en artikel 25 en 71 anderzijds verschillende doeleinden nastreven. Art. 70 heeft tot doel te bepalen welke wegen en waterlopen tot het openbaar domein gaan behoren en bijgevolg de lasten en verplichtingen van de gemeenschap kunnen bezwaren. Aangezien ieder burger betrokken is bij deze materie, is het normaal dat het plan tot stand komt na een onderzoek de commodo et incommodo en een reeks andere adviesverzoeken. Artikel 71 en 25 behelzen daarentegen de uitvoering van alle werken die noodzakelijk en nuttig zijn voor de totstandkoming van de beoogde ruilverkaveling. Het zal het geachte lid zeker niet ontgaan zijn dat art. 71 en 25 geen enkele verwijzing bevatten naar art. 70, maar daarentegen uitdrukkelijk melding maken van de uitvoering van de „bij artikel 62, derde lid, bedoelde werken evenals, met instemming van de belanghebbenden, de bij artikel 62, vierde lid, bedoelde werken”. Artikel 62 vermeldt dienangaande de aanleg en verbetering van wegen, waterbeheersingswerken, grondverbeteringswerken, watervoorziening, elektriciteitsvoorziening, werken van landschapszorg, maatregelen van landinrichting, diverse werken aan hoevegebouwen met inbegrip van de woning alsmede de aansluiting van weiden op het elektriciteits- en waterbedelingsnet.

Kortom mits inachtneming van de bepalingen van artikel 71 en 25 kan het comité werken laten uitvoeren.

Ik deel wel de bekommernis van het geachte lid de gemeenteraad tijdig te betrekken bij de geplande ruilverkavelingsverrichtingen. Ik wil dan ook de ruilverkavelingscomités aansporen om hun contacten met en raadplegingen van de gemeentebesturen te identificeren, zeker in de aangelegenheden die een weerslag kunnen hebben op het gemeentelijk beleid.

Vraag nr. 60
van 9 december 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Omvorming van heidegebied in Noord-Limburg — Stand van zaken

De milieuvereniging „Natuur Actie Maasmechelen” (NAM) is verontwaardigd over de brutale omvorming van een heidegebied in „de loten” en de wijze van optreden van de lokale en hogere overheden.

In het bedoeld heidegebied, dat op het gewestplan een natuurfunctie (N-gebied) is toebevoegd en zonder toelating niet van bestemming mag veranderen, werden in de loop van augustus 1983 bodemwerken aangevat om de vruchtlaag om te vormen tot grasland. De bedoeling hiervan is in 1984 op dit terrein een eenmalige sportmanifestatie te houden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. NAM bracht op 3 augustus 1983 uw departement per telegram op de hoogte van de illegale werken en van de inbreuk op het gewestplan.

Wanneer en (eventueel) bij wie kwam uw departement tussen om deze onwettigheid te doen ophou-

den en wat is uiteindelijk het resultaat van uw tussenkomst geworden?

2. Het betrokken terrein hoort toe aan een 40-tal eigenaars. Kunnen ze allen voor deze illegale bestemmingswijziging verantwoordelijk gesteld worden of berust die alleen bij de initiatiefnemers?
3. Worden de eigenaars op de hoogte gebracht van de plannen tot omvorming van hun eigendom tot grasland? Hoe stond het college van burgemeester en schepenen tegenover dit initiatief? Indien negatief, waarom heeft de burgemeester de werken niet laten stilleggen?
4. Het Limburgs Studiecentrum voor Toegepaste Ecologie (LISEC) stelt dat het herstellen van een heide één van de moeilijkste dingen is die er zijn. Bij bemesting is herstel uitgesloten. Kan er nagegaan worden of er op dit terrein bemesting heeft plaatsgevonden? Graag het resultaat?
5. Kunnen de inrichters van de geplande sportmanifestatie, waarvoor deze illegale terrein omvorming moest tot stand komen, het betrokken terrein tot dit doel ontzegd worden? In bevestigend geval, welke overheid dient hier haar verantwoordelijkheid op te nemen?
6. Als er een dossier over „de loten” op uw departement berust, dan verneem ik graag de stand van zaken en welke maatregelen er zullen getroffen worden tegen de wetovertreders.

Antwoord

Gevolggewend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie mededelen.

1. Er werd onmiddellijk contact genomen met de provinciale directie van de stede bouw Hasselt. Deze heeft op 5 augustus de kwestieuze bouwwerf met inbegrip van de machines, verzegeld.
2. Art. 64 handelend over de strafbepalingen spreekt over diegenen die door het uitvoeren van werken of het instandhouden ervan inbreuk maken op de wettelijke bepalingen.

Het tweede lid expliciteert dat voor het opstellen van een vaste of verplaatsbare inrichting zonder vergunning, tevens de feiten kunnen ten laste gelegd worden van de eigenaar die de opstelling heeft toegestaan of gedoogd.

Hieruit kan worden afgeleid dat in het betrokken geval, waarbij het gaat om nivellering van grond en het wijzigen van heidevegetatie, de feiten ten laste worden gelegd van diegene die ze uitvoert of de opdracht daartoe gegeven heeft. Er werd opgetreden tegen diegene die opdracht heeft gegeven de werken uit te voeren.

3. De relatie tussen de eigenaars en de uitvoerder van de werken is een zaak van louter burgerrechtelijke aard. Het bestuur van de stede bouw komt hierin niet tussen.

In het kader van de procedure werd door het bestuur van de stede bouw, het gemeentebestuur verzocht haar standpunt omtrent de herstelmaatregel kenbaar te maken. De gemeente heeft haar standpunt nog niet kenbaar gemaakt.

Ondertussen werd door de provinciale directie van de stedenbouw het herstel van de plaats in de vorige . toestand gevorderd en toepassing van de dwangsom voorgesteld.

4. Indien de rechtbank ingaat op de vordering van het bestuur van de stedenbouw, zal de overtreder zelf of door zijn toedoen, de plaats in de voorgaande toestand dienen te herstellen.

De eventuele problemen i.v.m. het herstel is een zaak van de overtreder.

5. De wet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw bevat geen bepalingen waarbij de toegang tot terreinen kan verboden worden. Om een terrein te betreden heeft men geen vergunning nodig, wel de toestemming van de eigenaar.
6. Het dossier betreffende de bouwovertreiding werd overgemaakt aan de gerechtelijke instanties.

Vraag nr. 62
van 19 december 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK

ECC- Tennistornooi — Subsiëring

Het ECC-Tennistornooi te Antwerpen bereikt onmiskenbaar een groot publiek. De jongste weken doen steeds meer geruchten de ronde over financiële eisen, gesteld door de organisatoren, om enkele top-vedettes nóg meer miljoenen te kunnen betalen.

Het is belangrijk te weten of, en in welke mate, openbare middelen werden/worden aangewend of toegezegd voor dit initiatief

De geachte Minister gelieve mij dan ook mede te delen of, en zo ja voor welke bedragen, zijn diensten en/of onder zijn gezag of toezicht staande instellingen in 1983 dit tornooi hebben gesubsidieerd.

Welke bedragen werden voor 1984 toegezegd?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, wat mij betreft, geen dergelijke aanvragen bekend zijn.

Vraag nr. 63
van 14 december 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Domein Haksberg te Tielt- Winge — Aanleg motorcross-parcours

Begin 1983 is in het kasteeldomein „Haksberg” te Tielt-Winge, vlakbij de A2 autoweg, een cross-parcours aangelegd Het gaat hier om 2 omlopen, één voor zware en één voor lichte motoren. Dit terrein is op het gewestplan aangeduid als groengebied, met als bijvermelding deels park en deels bosgebied.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wordt **voor** voornoemde activiteit in het kader van de wet van 10 juni 1976 vergunning afgeleverd?
2. Wordt bij het afleveren van dergelijke vergunningen geen rekening gehouden met de bestemming van het gebied op het gewestplan?
3. Zijn deze activiteiten in overeenstemming te brengen met de bestemming van het gebied op het gewestplan, m.a.w. is het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu verzekerd (cfr. art. 13 van het KB van 28 december 1982 betreffende de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen) en is dit gebied in zijn staat bewaard en kan het zijn sociale functie verder vervullen (cfr. art. 14 zelfde KB)?
4. Indien aan deze voorwaarden niet voldaan is, welke maatregelen overweegt de Minister dan?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar mijn antwoord gegeven op de parlementaire vraag nr. 171 van 11 augustus 1983 van de heer W. Kuijpers.

R DEWULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 3
van 14 november 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse Gewest — Anti-tabakscampagne

Tabak is schadelijk voor de gezondheid! Aan deze vaststelling twijfelt bijna niemand meer.

Niettegenstaande deze wetenschap wordt er nog flink gerookt. De Minister van Financiën profiteert hiervan maar het Ministerie van Sociale Zaken betaalt het gelag!

Volgens bepaalde bronnen zou het RIZIV in 1983 weer voor een put staan van 38 miljard; een fenomenaal bedrag dat zeer zeker een belangrijk aandeel bevat dat toe te schrijven is aan de gevolgen van tabaksmisbruik. Op een onlangs gehouden persconferentie bekleog UCL psycholoog GRAULICH zich over de sociale dubbelzinnigheid tegenover tabaksmisbruik : sommige landen steunen enerzijds anti-tabakscampagnes en geven anderzijds hun soldaten sigaretten aan spotprijzen; de EG subsidieert tegelijkertijd de tabaksteelt en het onderzoek naar de gevaren van het roken.

Meerdere verenigingen, begaan om de volksgezondheid, spannen zich in om **de bevolking** te wijzen OP de gevaren van het roken van tabak Hun financiële middelen zijn echter te min om dit probleem ten grond aan te pakken.

Graag ontvang ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen:

1. In 1977 werd voor de nationale campagne tegen het roken, 5,2 miljoen ter beschikking van het Anti-tabakscoördinatie comité gesteld. In 1982 zou dit bedrag zowel voor het Waals als Vlaamse Gewest gevoelig verminderd zijn. Wat is de reden van deze afzwakking van deze geldelijke steun voor wat het Vlaamse land betreft en hoe groot was dit bedrag?
2. Kan de geachte Minister — eventueel in samenwerking met de betrokken (nationale) Ministers — niet ijveren om 10% van de staatsinkomsten uit rookwaren toe te kennen aan die verenigingen die zich inzetten om het tabaksgebruik af te remmen?

Antwoord

1. Ik heb de eer het geacht lid mede te delen dat voor het Vlaamse land aan de VZW-koördinatiecomité Anti-tabak de volgende subsidies werden toegekend :

- 1.500.000 fr. voor de periode van september 1981 tot en met augustus 1982
- 500.000 fr. voor de periode van september 1982 tot en met december 1982
- 1.000.000 fr. voor 1983.

Vergeleken met 1977 is er inderdaad een vermindering van de subsidies vast te stellen.

Wel dient erop gewezen dat deze kredieten toen nog ten laste vielen van de Nationale begroting en bijgevolg bestemd waren voor activiteiten in het ganse land.

In de rand hiervan dient nochtans te worden genoteerd dat mijn beleid prioritair gericht blijft op preventie, voorlichting en opvoeding van onze bevolking.

Dankzij het verstrekken van basisinformatie kan aldus worden ingewerkt op het gezondheidsgedrag van onze bevolking in het algemeen en op het rookgedrag in het bijzonder.

Zo dient naast de subsidies verleend aan het „Koördinatiecomité Anti-tabak” ook rekening te worden gehouden met de financiële middelen die ter beschikking worden gesteld voor de systematische aanpak van een gezonder levensstijl via de gezondheidsvoorlichting en opvoedingspakketten, uitgewerkt en bestemd voor het lager onderwijs en in de toekomst voor het middelbaar onderwijs.

Ten slotte dient ook te worden aangestipt dat in de loop van dit jaar 35.000 exemplaren van de brochure „Hoe stop je met roken?” en 10.000 exemplaren van de documentatiemap „Roken” ter beschikking werden gesteld van onze bevolking.

2. Ik ben het met het geachte lid eens dat het wenselijk is een deel van de staatsinkomsten uit de verkoop van rookwaren te besteden aan gezondheidsopvoeding met betrekking tot het roken. Op dit ogenblik behoort de beslissingsmacht hiertoe echter niet tot de Vlaamse regering.

Vraag nr. 6 van 23 november 1983 van de heer W. KUIJPERS

Ziekenhuizen — Kwikbevattende apparatuur

Gezien kwik een groot vergif kan betekenen moet de beleidsaandacht in die zin verordenend optreden.

Mag ik binnen deze gedachtenloop vernemen:

1. hoeveel en welke kwikbevattende apparatuur (b.v. thermometers) per jaar in de ziekenhuizen worden aangekocht;
2. hoeveel hiervan verloren gaat door afschrijving, diefstal, braak enz.;
3. of de vrijgekomen kwik herbruikt wordt? Heeft de Minister ter zake sluitende onderrichtingen verstrekt?
Zo ja, met welk milieurenderend resultaat?
Zo neen, welke maatregelen zal hij ter zake uitvoerdigen?

Antwoord

Uit de inlichtingen, die mij werden meegedeeld, blijkt dat het een onmogelijke zaak is, om een globaal antwoord te geven voor al de ziekenhuizen, op de door het geachte lid gestelde vragen. Daarom werd de administratie de opdracht gegeven een beperkte steekproef te verrichten in enkele ziekenhuizen per provincie.

Zodra zij in het bezit zal zijn van deze gegevens, zal het antwoord rechtstreeks het geachte lid worden toegestuurd.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF- MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

vraag nr. 31 van 5 december 1983 van de heer J. LECLERCQ

Professioneel-artistieke opleiding — Aanpassing

In het Vlaamse Gewest zijn er 4 inrichtingen voor kunstonderwijs die de professioneel-artistieke opleiding met volledig leerplan in hun programma hebben.

Sinds vele jaren bewijst deze afdeling dat zij beantwoordt aan een reële behoefte en de afgestudeerden bereiken hoogstaande artistieke resultaten na deze grondige en gespecialiseerde artistieke vorming.

Jammer genoeg kan nog steeds geen geldig diploma worden afgeleverd, zolang een en ander niet officieel geregeld is.

Tijdens een overleg van de directies met de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten, op 29 november 1983, kwam men tot het besluit dat dit probleem vlot kan opgelost worden, door een kleine aanpassing van het KB van 30 juli 1976, inzake de organisatie van het secundair onderwijs.

Bij artikel 2, **paragraaf** 4, d : „Met ‘Beroepssecundair onderwijs’ het onderwijs bedoelt dat verstrekt wordt in de beroepsscholen of in de beroepsafdelingen verbonden aan de inrichtingen voor middelbaar onderwijs”, moet alleen toegevoegd worden „of kunstonderwijs”.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of men overweegt tot deze aanpassing over te gaan;
2. zo ja, waarom deze dan zolang uitblijft.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag nr. 31 van 5 december 1983, kan ik het geachte lid mededelen wat volgt :

1. Het ligt inderdaad in de bedoeling, binnen de kortst mogelijke tijd aan de 4 bedoelde professioneel artistieke opleidingen een wettelijke basis te geven.
2. Met de Nationale Regering werd reeds eerder overleg gepleegd nopens de mogelijke oplossingen.

Na grondig onderzoek ter zake is gebleken dat de Vlaamse Executieve de bevoegdheid zou hebben om deze aangelegenheid zelf te regelen. De Raad van State zal ter zake om advies worden verzocht.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65,6)

K. POMA VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

**Vraag nr. 26
van 17 november 1983
van de heer A. DE BEUL**

Concert Vlaamse Executieve — Medewerking CGICS

In het kader van het Festival van Vlaanderen werd op 5 september 1983 in het Koninklijk Paleis van Brussel een concert gegeven aangeboden door de Vlaamse regering.

Naar verluidt zou het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking hieraan zijn medewerking verleend hebben.

Graag kreeg ik antwoord op volgende vragen.

1. Wat heeft het concert van de Vlaamse regering te maken met de internationale culturele samenwerking, doelstelling van het Commissariaat-generaal?
2. Waarin bestond de medewerking van het CGICS?
3. Welke kosten zijn hiervoor door het Commissariaat-generaal gemaakt en is hiervoor expliciet een begrotingspost voorzien?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht. Tot nog toe bekwam ik deze niet.

**vraag nr. 30
van 17 november 1983
van de heer A. DE BEUL**

Film over Ensor., „Pietje de Dood” — Opdrachtgever en kosten

Naar aanleiding van de Ensor-tentoonstelling in Antwerpen werd door Mark Gehens een knappe film over Ensor gemaakt „Pietje de Dood”.

1. Wie is de opdrachtgever?
2. Wat is de prijs van de film?
3. Wie betaalt de film?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een **definitief** antwoord formuleren. Tot op heden bekwam ik deze nog niet.

**vraag nr. 31
van 17 november 1983
van de heer A. DE BEUL**

CGICS — Tentoonstellingsstand op technologiebeurs

In het kader van de grootscheepse DIRV-kampagne van de Vlaamse regering werd in Gent in het **voorjaar** van 1983 „Flanders’ Technology ” georganiseerd.

Ook het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking was op deze **technologie**-beurs aanwezig met een tentoonstellingsstand, waarop speciaal voor deze manifestatie geslagen muntstukken werd verkocht.

Graag een antwoord op volgende vragen:

1. Hoe verantwoordt u de medewerking van het CGICS aan een technologiebeurs?
2. Hoeveel muntstukken werden er gemaakt en werden er verkocht? Wat zal er gebeuren met eventueel niet-verkochte munten?

3. In welke concrete activiteiten buiten 2) bestond de medewerking?
4. Wat heeft deze „ondememing” aan het CGICS gekost?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht. Tot op heden bekwam ik deze nog niet.

Vraag nr. 44 van 17 november 1983 van de heer J. CAUDRON

BRT — TV-programma „Wie schrijft die blijft”

Op 16 november 1983 was het programma „Wie schrijft die blijft” van de BRT, een openbare instelling die geen gelegenheid laat voorbijgaan om uiting te geven aan haar allergie voor de Vlaamse Beweging in het algemeen en het Vlaams-nationalisme in het bijzonder, gewijd aan een recent debat over Conscience.

Opvallend was de zeer eenzijdige samenstelling van het panel, met het gevolg dat ten behoeve van luisteraar en kijker een, zachtjes gezegd, vertekend beeld van de Vlaamse Beweging en het Vlaams nationalisme werd opgehangen.

Acht de geachte Minister het uitzenden van dergelijk debat in overeenstemming met de statuten van de BRT en de voorschriften van het Cultuurpact?

Voorlopig antwoord

Ten einde de aangehaalde situatie objectief en correct te kunnen evalueren heb ik ter zake bij de bevoegde diensten om bijkomende gegevens verzocht.

Van zodra deze in mijn bezit zijn zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 48 van 23 november 1983 van de heer J. VALKENIERS

Huizeke Van Reepingen te Kester-Gooik — Bescherming

Dient het Van Reepingen's huizeke aan de Gotaringenstraat te Kester-Gooik niet te worden beschermd?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig en definitief antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde diensten met een bijkomend onderzoek belast.

M. GALLE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 23 van 5 december 1983 van de heer I. VAN BELLE

Openbare verlichting in gemeenten — Besparingen

Zoals u wellicht bekend is, werd er ten titel van besparing, door sommige gemeentebesturen het initiatief genomen om, vanaf een bepaald uur, de openbare verlichting gedeeltelijk te doven in hun gemeente.

Kan ik van de geachte Minister vernemen voor wat betreft het arrondissement Gent-Eeklo :

1. welke gemeenten deze maatregel getroffen hebben;
2. of de doving, in het algemeen, voldoende selectief gebeurde ;
3. of, door de genomen maatregel, het aantal verkeersongelukken verhoogd is of niet. Zo ja, in welke mate.

Voorlopig antwoord

De door het geachte lid gevraagde inlichtingen zullen hem worden verstrekt zodra ik de gegevens heb ontvangen van de Gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen. De sub 3 gevraagde informatie behoort niet tot mijn bevoegdheid.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE- LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 64 van 22 december 1983 van de heer L. DIERICKX

Merelbeke — Ringweg N 724

Op het Gewestplan Gentse en Kanaalzone (KB 14/9/1977) werd langs de Ringvaart te Merelbeke een snel-verkeersweg ingetekend. In tegenstelling tot de R4 werden voor deze weg geen op- of afritten aangeduid.

Door uw diensten werd in 1981 aan de Intercommunale E3 een bouwvergunning afgeleverd voor de aanleg van deze weg met aanhorigheden, die een jaar later werd verlengd. Deze vergunning had betrekking op de aanleg van de ringweg, vak Fraterbrug-Ottergemse Steenweg, de realisatie van collectoren en de bijhorende op- en afritten van de ringweg. Vermits de werken onder artikel 48 van de wet op de stedenbouw en ruimtelijke ordening vallen is er geen enkele vorm van openbaarheid van deze plannen voorzien, behalve het advies van het college van burgemeester en schepenen, op wiens grondgebied de werken zullen plaatsvinden.

Uiteindelijk bleek dat aan de westelijke zijde van de Hundelgemse Steenweg een op- en afrit voorzien werd en één afrit in de Ringvaartstraat. Op vraag van de bewoners van de Ringvaartstraat en aanpalende straten bleek het Ministerie van Openbare Werken bereid de geplande afrit, die midden in een woonwijk uitmondde, te schrappen en de voorziene ringweg dieper in te graven om de geluidshinder te beperken. Intussen werden nieuwe plannen opgemaakt, die o.a. voorzagen in een op- en afrit aan weerszijden van de Hundelgemse Steenweg. Vanuit stedenbouwkundig-planologisch oogpunt blijken deze plannen nefast te zijn evenals op verkeerstechnisch gebied zijn ze verre van ideaal.

Door een werkgroep werden alternatieve oplossingen uitgewerkt, die reeds kenbaar gemaakt werden aan uw collega van Openbare Werken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen, gelet op het groot belang dat de aanleg van nieuwe verkeersinfrastructuur heeft op de leefbaarheid van de aanpalende woonwijken :

1. **in welke mate** de diensten van stedenbouw bij de planning van deze werken worden betrokken en of er een nader onderzoek heeft plaats gevonden naar de consequenties van de werken op het stedenbouwkundig en planologisch vlak?
2. of de nieuwe plannen reeds de heer Minister bekend zijn en of er ter zake reeds de nodige adviezen werden verstrekt?
3. heeft de heer Minister of zijn daartoe gemachtigde ambtenaar reeds een nieuwe vergunning afgeleverd?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat informatie wordt ingewonnen bij de administratie van ruimtelijke ordening en leefmilieu. Van zohast de gegevens me bekend zijn, zalk ik niet nalaten inhoudelijk op de gestelde vragen te antwoorden.

J. LENSSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF- MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 29 van 1 december 1983 van de heer W. KUIJPERS

Wijnegemhof te Erps-Kwerps — Bescherming

Langsheen de verbindingsweg Leuven-Brussel treft men te Erps-Kwerps het Wijnegemhof aan, gebouwd rond 1764.

Samen met andere de Merode-eigendommen in Everberg (Kortenbergh) vormt het een classicistisch waardevol geheel voor wat de gebouwen betreft en de landschappelijk-beschermende omgeving tot voorbij de aangrenzende Wijngaardberg.

In de nabije buurt werd voor sectie F nr. 385/e — grenzend aan een niet-verharde losweg en voetweg nr. 58 — gelegen in het landschappelijk waardevol ge-

bied, een aanvraag ingediend voor de bouw van een varkensmesterij, als hinderlijke inrichting 2e klas, ter grootte van $\pm 650 \text{ m}^2$.

Het spreek vanzelf dat deze geplande loods in deze te beschermen omgeving niet past.

1. Mag ik het waardeoordeel van de bewindslieden dienaangaande vernemen?
2. Meent de geachte Minister niet dat deze omgeving, voor haar landschappelijke en historische waarde een rangschikkende bescherming verdient?
3. Zo ja, zal hij hiertoe dringend de nodige maatregelen treffen?

Hiervoor wil ik verwijzen naar „Gaat het om Stenen of Mensen” door P. Akkermans, blz. 35: „Groen is de ‘zachte materie’ van onze leef- en woonwereld en is onverbreekelijk verbonden met en verweven in de ‘harde materie’ der bebouwing” — in dit verband, de aanpalende historische waardevolle gebouwen.

Mede omwille van de niet-uitgeruste toegangsmogelijkheden wordt een gepaste uitbating haast onmogelijk.

1. Mag ik het oordeel van de geachte Minister hierover vernemen t.a.v. de water-afvoer- en elektriciteitsproblematiek?
2. Kent de geachte Minister de behandeling van een gelijksoortig dossier dat zich eveneens te Erps-Kwerps voordeed en waarbij de toenmalige Minister van Volksgezondheid, de heer De Saeger (brief W.DN/E.VDW/DG-2.8.74) de uitsluitende bevoegdheid van de bestendige deputatie bekrachtigde, zodat een uitbating in beroep werd verleend?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, en de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 30 van 5 december 1983 van de heer L. VANVELTHOVEN

Luchtverontreiniging door industrieën — Inventarisatie en reglementering

Gelet op het feit dat verontreinigde lucht uit bepaalde gebieden in andere streken kan terechtkomen, is een internationale samenwerking inzake bestrijding van door industriële installaties veroorzaakte luchtverontreiniging noodzakelijk, vooral omdat blijkt dat nationale wetgevingen nu een verschillende mate van bescherming tegen luchtverontreiniging bieden. Uiteenlopende strengheid van milieuwetgeving kan trou-

wens eveneens leiden tot verstoringen in de **mededinging** tussen bedrijven.

In dit verband vernam ik graag :

1. of er op regionaal vlak reeds een inventaris werd aangelegd van industriële installaties, die oorzaak zijn of kunnen zijn van emissie van giftige stoffen en, zo ja, welke soort industriële installaties hieronder vallen;
2. of er reeds een omschrijving bestaat van stoffen, die als giftig worden beschouwd, en, zo ja, welke stoffen als giftig beschouwd worden;
3. of reeds emissiegrenswaarden, bij uitstoot, van dergelijke giftige stoffen werden vastgesteld en, zo ja, welke emissiewaarden reeds werden vastgelegd;
4. of een vergelijkend overzicht kan worden gegeven van de in afzonderlijke landen van de Europese Gemeenschap van kracht zijnde emissiegrenswaarden voor zwaveldioxyde, stikstofoxyde en koolmonoxyde en voor de giftige stoffen, waarvoor in Vlaanderen reeds emissiegrensvoorwaarden werden vastgesteld.

Voorlopig antwoord

in antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte

lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

RECHTZETTING

Bulletin van Vragen en Antwoorden Nr. 3 van 6 december 1983

— Blz. 124 — 2e kolom — 27e regel :

- la. Hoeveel gronden heeft TEXACO bij zijn vestiging aangekocht?

lezen i.p.v.

- la. Hoeveel dit bedrijf ???? :